

ति.
ति. २

अनेमोभगवतेवास्येय ॥ अनेमः शिवाय ॥ अचैत्रशुक्लप्रतिपदिबलसंभः तत्रो
दयिकीतिथिगोष्ठा चैत्रमासिजगद्धामसमं प्रथमेहनि शुक्लपक्षे समग्रं तत्तदास्यो
दयेसतीतिहेमादौब्राह्मणैः दिनद्वयेषिततयाप्रचक्ष्यामैकप्रवैव वस्तरदोवसंतदौ
बालिराज्येन चैव व पूर्ववैवैवकतयाप्रतिपत्तवेदावुपैरिति गोविंदाणवेदवसिष्ठैः
चैत्रस्य मलमासतेन वैवसवस्तारं भद्रतौके शुद्धपंचम्यपरे अत्र तैलाभुमोनिभः वस्त्र
रादौ वसेतादौ बालिराज्येन चैव तैलाभमङ्गवर्णो नरकं प्रतिपद्यत इति सुडवसिष्ठै
कैः अस्माभेव नवररात्रपरेभः तत्र परशुता अस्माशुक्लानकं तया प्रतिपद्यच्चोणिकार्चने ।
अहर्नमात्राकं तया द्वितीयाया गुणान्वितेति देवीपुराणत अत्र प्रपादानं शुक्लमयार्क
भविष्यो अतीतेन पाल्गुणैमासिप्रभेवैत्रमहोत्सवे गुणैर्द्विविप्रकृषिते प्रपादाने समारं
भेरित्युक्तं न तच्छास्त्रेनोद्दिष्टं मैत्रेण न मानवः प्रयेय सर्वसामान्याभुतेभ्यः प्रति
पादित अस्माः प्रदानानि न स्वर्गं तद्विहितमहः अनिवार्यं ततो देयं तलेमासवत ह्य
मिति तथा प्रपादानं तमशक्तेन विशेषादभेमी सता प्रत्तं ह्यभेचटको वसुसेवेष्टिता

तनः ब्राह्मणस्य गृहे देयः श्रीतामलजलः शुचिः तत्र मेवः एषधर्मं चेटयद्ब्रजविष्टः
शिवालोकः अस्मत्पदानात्मकत्वात्मसत्तमनोरथाः अनेन विधिना यस्तथार्थं भवेत्प्रयच्छ
ति प्रणयानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशय इति चेत्त्र्यमुल्लं तत्तीयायां गौरीसीस्वरसंयुता
संश्लेषदोलोत्सर्वकृपात् ॥ तथा च निर्णयामृतदेवीपुराणे तत्तीयायां यजेद्देवीशक
रणात्ममन्त्रिणं कंजमाशु रुक्मं रमणीवस्वसंगं धर्कः स्वग्रंथदीपधौष्टदमनेन विशेष
तः ओदोलयेत्तत्रैव साधिवो मातृहृदये सदेति इयं पराग्राह्या मुहूर्तमात्रसंज्ञेपि दिने गौ
रीचने परेति माधवोक्तः अत्रैव सौभाग्यशायनं व्रतमात्स्यं वसन्तमासमासश्च तत्तीया
यां जनप्रिये सौभाग्याय मदस्तुभिः कार्ये पुत्रसंलप्स्यभिरिति इयं वसन्तारिः शुक्लप
दार्ष्ट्यनत्ताशुपोर्वोर्हृत्कीयाद्या सुवोर्हृत्तमदाग्राह्याः शुक्लामन्वाद्योयुगाः देव
कर्मणि पित्रैव वृक्षसंवेवापरहृत्किंका इति गालववशनादिनिर्द्देशादिः कालादर
प्रीतपित्रैश्च अयं हृत्किंकत्वमुक्तं ॥ अत्रैव प्राजमुक्तं मान्णं कृतं प्राज्ञं विधानेन मन्वादिषु
युगादिषु हयनादिमाह स्वपितृणां तन्मित्रैर्भवेत् ॥ अथिमासे पीदेकं तेषां मन्वाधि

कंनैथि कंच जयो मासदयोपि च निस्सति चंद्रिकैः अत्र पिण्डनेनास्ति विमुखाया
न संक्रान्तिमन्त्रादिषु युगादिषु विहाय पिंडनिर्वाये सर्वे प्राज्ञ समाचरेदिति कालारशा
कैः अकराणेषां यच्चि अमुक्तमुक्तिव्याने च भुवः प्रतिमं च शतस्वारे जल जपेत् मत्वा
दयो यदा न्यूनः ऊरुते नैव वापि य इति एवं धेनव निश्चाज्य त्वपि निगानि तेषां मये संश्र
रुः अमा मनुपु गं को निधुति यान मन्त्राः अन्वष्टव्यं च पूर्वैः स एव गोष्ठिका
स्तथेति ॥ चैत्र शुक्ल तृतीया मत्स्य जयती ॥ चैत्र शुक्ल पंचमी तत्वे आषाढ शुक्ल
कादशी तत्परे इयं च तदुपासकानो निगान्ये वातकाया चैत्र शुक्ल पंचमी कल्पादिः
अवस्थानदानादि मन्त्राफले चैत्र शुक्ल अष्टम्या भावा न्यास्यतिः तत्र युग्मवाक्यात्परा
प्राणा अत्र भवानीया जोक्ता काशी त्वण भवानीयस्तय श्रेत शुक्ल अष्टम्या मधोन
रः न जात शोकं लभते सदानंदमयो भवेदिति अशोक कलिका प्राशन मुक्तं हे मां द्वे
गोले अशोक कलि छाद्यो योपि त्वेति पुनर्वसो प्राशन मंत्रं त्व त्वम शोक वराभीष्ट
मधुमास स मुद्गं पिबामि शोकं सततमा मशोकं सदा ऊर्जति तिष्टो च ददय वि

हृकोहितत्वेति त्रिष्यलीसेनौ अस्मात्प्रयत्नेऽपि वारुणेनसमापुङ्गमथौकस्तत्र
योदशी गंगायायदिलभेतकोदित्स्वयेग्रहेस्मेति ॥ कलत्रयोगेऽस्ति मथौकस्तत्र
योदश्याशनैशानभिषायुते वारुणीतिसमाख्यानाशुभेत्तमहतीस्तेति वैजकुल
चतुर्दश्यातविशेषः स्यादेते वैजकुलस्यदेतवतर्दश्याद्विज्ञोत्रमाः स्वात्वारुदक
भेतीर्षेयसमपदसामुदायितेभविष्योक्तेः ॥ एष्टीचंद्रोदयेपुलस्त्यः वैजकुलस्ययोद
श्यायः स्वावाक्चित्संनिधौ नष्टमन्त्रमवाप्नोतिगंगायातविशेषतः इति ॥ अत्रशुक्ले
वोग्राह्याः कुलपदस्यत्वात् इतिचैत्रः ॥ एष्टीचंद्रोदयेवात्र नैर्षेवानुदिनेत्वानेति
लेष्टुपित्तमर्षेण तानथमंचदोदीनोमभुस्तदनुयत्तिनय माथवेमासिज्जवीतमभुस्त
दनतर्दिदे अथवैशाखिस्ताने ॥ तत्रष्टष्टीचंद्रोदयेवित्सस्तेतिपञ्चयोः तल्लभक
रमेष्टुशानेः स्तानविधौयत्ते हविष्यवस्त्वयंचमहापातकनाशाने इतिशौरमासउ
क्तेः पुनरपिपुनरुदयेउक्तेनैवपात्रे मथुमासस्यशुक्लयामकारणामुपेक्षिता ए
वदश्यातभोवीरमेषसक्रमेतेतवा वेशास्तिस्तानेनियमंअस्मिन्नामनुज्ञया मथु

तत्र सा सर्वग्राहा त्रयोदशीतिथिः पूर्वं सिततदुत्तिहीनिकोक्तैः चैत्रशुक्लचतुर्दशीशु
 कोग्राहा निशीथमेतिभूतानि शक्रयः शुक्लशुद्धतः शुक्लैस्तत्र तदंशेषां सत्यात्मज्ञ
 ने भवेदिति वृत्तिवैवर्तत प्रथोऽत्रावणमसमशुद्धाया तत्र तदंशी सारात्रिव्या
 पिनीग्राहानान्याशुक्लाकर्दावनेति हेमाद्रौ बोधायनोक्तैश्च वैजयैर्लसमीसामा
 न्यनिर्णयान्तरेषु अत्र विशेषो निर्णयामृते विस्तरस्तौ ॥ चैत्रीवित्रायुतो वेत्स्यत
 स्मावित्रवस्त्रप्रत्यनेन सौभरणमामोति तणावृत्तेषु मर्दवाक्येणैवापि चतुरश्रु
 चैत्रकी तत्रास्वमेयं त्रपुणस्वानश्चाद्वास्तिर्भवेत् ॥ वायवीये स्वस्तरुक्तोचोभ्या
 साफल्यया खिलोत्सगन् दमनेनावेयैश्चैत्राविशेषेण सदाशिवे ॥ इयमन्तादिरपि
 चैत्रकृत्स्नत्रयोदश्यामहावारुणी संस्तको योगादनुक्तवाचस्पतिनिबोधने शानिवाभस
 मायुक्तासामहावारुणी स्मृता गगायां यदि भयतकोदितस्य यं प्रक्षयिका शुभयोगस
 मायुक्ताशनौ शतभेदायदि मङ्गमहेति विख्यातविकोदितस्युद्धेत वैत्रासितेवा
 रुणश्रुत्तयुक्तात्रयोदशी स्वर्गस्तनस्वारे योगेषु भेदाप्रज्ञैर्महत्ता गगात्रलेकं य

सः पुनर्वसुषोपोनाचैत्रमासिनाष्टमी प्रातस्त्रिविधवत्सत्तावाजयेयपुंल्लभे
 दिति चैत्रशुक्लनवमीरामनवमी मावमथाद्दयोमिनीग्राह्या उक्तवागस्त्यमहित्याम
 चैत्रशुक्लनवमीपुनर्वसुनायति सैवमथाद्दयोगेनमहापुण्यतमाभवेदिति त
 णा चैत्रमासिनवम्यात्तजातेरामासयद्दरिः पुनर्वसुक्षसेयुक्तासातिथिसर्वकाम
 दा केवलमपिसदोषोष्णानवमी शुद्ध संग्रहादिति दिनद्वयेभ्यः प्राद्व्यामौतदाभावे
 वापुनर्वसुनामपि पूर्वोत्पत्त्यापरैवग्राह्या तदुक्तेनैव नवमीवतस्मिन्नेवदिनेस
 माप्यतेनदास्माननामुत्तरदिवसेपकादशीनिमित्तोपवासनेनवमी व्रतागपार
 णालोपोमाधुदितिनचस्मानैरष्टमीविद्वेवग्राह्यासैवैस्तपरेभिस्तुचितमितिविषय
 इदं व्रतं नित्यकाम्य तपोषणं जागरणं पितृनुद्दिष्टं तर्पणं च तस्मिन्नेव तर्कते वा
 व्रत्तमासिमभीष्टभिः यस्तरामनवम्यात् शुक्लमाहादिसुख्यैः कभीषणकेषु
 चौरैषु पणतेन च संशय इत्यमस्त्यमहितोक्तैः अत्रमथाद्द्वेपुजारात्रैजगरणपर्युः
 प्रातः पायसहोमः श्रीरामप्रतिमादिकैर्ह्यमाज्ञैर्विषय इयं वमलमासेन कार्या स्वं

त्रममणत्रमंस्पात्रोपवासः कृतो भवेत् न ऊर्यार्मलमासेतु मङ्गदातेन व्रतानि चेति मायवी
येस्य ग्रहवचनान् ग्रह्यं मंत्रस्त दद्यान्ततो वा शो यथर्मसंस्थापनाय च राक्षसानो विनाशान्
यदेत्यानो निधनाय च परिजालयसाधुनो जातो समद्वये हरिः गृह्णात्तच्चै मया दत्तं भ्रातृभि
स्सहितो न चेति प्रतिमादानमंत्रस्त इमास्वर्णमयी रासप्रतिमां समलेकृता विवर्तय
गच्छत्रो रामो ह्येराचस्यते श्रीरामप्रीतये दास्येन घोभयन्त राचवः इति रत्ना विधातेन रद्या
हैरादिणभुवं ब्रह्मन्नादिषायेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः चैत्रशुक्लकादश्या दोलोत्सव उक्तो
ब्राह्मै चैत्रमासस्य शुक्लयागे कादश्या न वै त्वैवः ओ दोलनीयो देवेशः सलक्ष्मीको मङ्ग
त्सवैः ह्यारण्या चैत्रमासस्य शुक्लायादमनोत्सवः कोषाय नादिभिः शोक्तः कर्तव्यः पतिर
वत्सरमिति रामाचनं चेदिकोक्तैः ऊर्जव्रतं मयो दोलाश्रावणे तं तर्जनं चैत्रवदमनयोपर
मञ्जवोले च जन्मपुनितत्रैवणा म्रवचनसु इदं शुक्लात्सदा वपि कार्यं उपाकर्मात्सज
नेव पवित्रं मनार्णेण ईशानस्य बालि विलेपयानं गमैवर्तने ऊर्यातं शुक्लस्य च पुरोर्मौ
छेपीति विनिश्चय इति मा विंदा एषे ह्यङ्गार्णववनान् चैत्रशुक्लत्रयोदश्या मनरात्रते

सूदनमभ्यर्च्योक्तं कल्पसर्वकं तत्रमंत्रः। वैष्णवे सकले मासेषु संक्रमणैरेव। प्रा-
तस्तेनियमः स्नात्वा पीयते मधुसूदनः। मधुहृतः प्रसादेन ब्राह्मणानामनुग्रहात्। नि-
विद्धमस्तमे पुण्यवैष्णवस्नानमन्वहे। माथवे मेघतो भानौ पुरतरे मधुसूदने प्रातः स्ना-
नेन मेनाथा कलेदा भवयाय हनेति। तीर्थनामापदि स्नाने तत्रैव स्मर्यते यदा न साय-
तेनामनस्य तीर्थेण भोद्धिजः। तत्रेणु स्नाने कार्ये विलसतीत्यमिदं निमित्तं। तत्रैव यथा मे-
त्रयोदशेण चतुर्दशेण वैष्णवात्वात् दिनत्रये। अग्निसम्यग्विधा नेन नरीवापु रुखापि वा-
प्रातः स्नानस्मर्यनियमस्सर्वेषां यैः प्रमुच्यते इति। यदा तत्र वैष्णवे मलमासे भवति तदा
काम्यानां तत्र समाभिनिविष्टा मासहये स्नाने तत्र नियमाश्च कर्तव्याः। मासोपवासोद्गा-
यणादित मलमासश्च वसमायेयेन ननु कर्तव्योपिकायोः॥ नियतत्रिंशद्विहिनत्वनशुभे-
ति वैष्णवात्वाय दिवत्स्नानात् शुभे मास्यारभ्य समावयेन मल्लिने मासोपवासव्रतमि-
ति वैष्णवाणां मिथस्नाना भोजयेद्वाह्मणोदशह्रसरं सर्वेषां येभ्यो मुच्यते नात्र संशयः। वै-
ष्णवेषु ब्रह्मतीया अद्वयवर्तनीया। मासस्वोद्गायकापि नीग्राह्यादि न हयेत तया मनेन

परैवेतिनिर्णयामृतदौष्टिने इयमुगादिरपि भारते यामवचायुगाद्याञ्चानिष्टीय
 स्तासमानवः स्वानाद्भवाचनमाचदत्तानेनफलभेतइति आदेपिप्लोहोवापि
 नीयत्वा पूर्वोत्तैतसदाकायोः युक्तामनुगमादयः दैवकर्मणिपि त्रैबहुत्वेवैवाप
 राक्षीकेइतिनारदोर्थेव दिवोदासीयेगोविलः वैशाखिपत्नीयायापूर्वविज्ञेय
 निवे हव्यदेवानुशुहानिकव्यचयिनरस्त्विति ॥ स्मरणेपर गोविद्याएवोद्विष्टो
 ये तेनेयश्वव्यापिनोपवे दिनदयेतथात्वेपियराइमासुउक्रमगौरीविनायकेत्येता
 पुणकोदिप्रदामेदेतिनारदोक्तैः उपवासैवश्रुतं भवैष्टित्यतिपानोयुगमन्वाद्यस्त
 या संमुखाउपवासेसुदोबासवैतिमास्यता इत्यनन्तभेदोदाहृतवन्तान् यन्नक्षिणी
 यामृतकृतौक्रममप्राजमापराहोक्तमुक्तापुषमन्वन्तरादीनोयुगादीनोविनिर्ण
 यइतिकालादशंकोनोक्तत्वात् आदेअपराहोक्तवशात् ॥ अमुक्तैः प्रगाहितवचन
 विषयप्रगाहितवचनविरुद्धं कालादशोक्तिल्लक्षणस्यपद्युगादिविषयेतिदिक् अत्र
 विशेषहेमादोभविष्यवैशाखिपुल्लपक्षेनतत्तनीयायोगेनथेवच गमातोयेनरत्ना

न्नामुच्यते सर्वे किं त्विष्येः तस्यां का होयै हो सोय वै विस्मयमर्चयेत् यवोदद्याद्विज्ञानि
 भ्यः प्रयत्नः प्राणो यद्यवानि नि अचरानविशेषस्तत्रैव भविष्ये इमां प्रक्रम्य इदं भोसकनका
 स्नातन्सर्वैरसि स्मरु यवगेधमवल्कलकंसकदण्डकोदनेन तथा शौचि कंसवै मेकात्रमस्य साने
 प्रशस्येते इति देवीपुत्राणेन तनीयाया नवै शालोरोहिण्ये प्रष्टव्यं तं कंभप्रदानात् तत्त्व
 तपित्तये विवितामहः गंगोदकनिर्लेमि अं सान्ते ऊभयफलात्विने णित्भस्मप्रदा स्यात्
 मिह हृदय्यस्य निष्ठत इति इह द्याजे पिण्ड इति नित्यं कं अत्र गोविभोजनेन प्रायश्चित्तम्
 विधाते रात्रौ भुजैवत्सरोत्तमन्वादिषु युगादिषु अभिस्वसृष्टि मंत्रव्रजयेद्दशानपातकम्
 इति अथ यार्कं यमः कृतो यवासां स्सलिले ये युगादिर्नेषु तदा स्येतेनादिसिद्धिनेने
 सोलोकामहोदया इति वैशालेयलमासे मनि तनत्रैव युगादिकार्यैः दशहारास्तनोत्ते
 कं धेसु तर्धे पि युगादिष्विति ॥ हेमाद्रौ अक्षि सुगवचनात् अष्टोदकं भूमन्वादि मन्त्रालय
 युगादिषु इति कालादर्शकं नमलमासकं तेष्वेष्टुषु परिगणनाद्गु मन्त्रालयशोहेनेह भा
 द्रकृत्सु त्रयोदशी विवर्द्धितेति माधवः स्मृतिवैदकायां तमासिद्धेयेपि कथं व्याभिसृक्तं

योगादिकं सासिकं च आश्चापि पादिकं मत्वा सिकं तैषिकं च त्रया मासदयेषि चेति
अपरपक्षः कृत्स्नपक्षः नतमहालयः तस्यातत्र निषेधात् मदनरत्ने मदी चिः प्रतिमासे
स्यतद्देव आश्चेत्यन्यनिवत्सरं मन्वाद्येव युगाद्येव तेषां शेषे भयो रपीति प्रतिवत्सरं किं
यमा एव कल्पसिद्धिर्न सौ आश्चर्यमिति तत्रैव व्याख्याते अत्र समुद्रस्वाने मत्स्यफलोत्तु
क्रेष्टपीवैशेदये सौरपुराणे युगाद्येन नरः स्त्वाविधिं बहव एव भूयो गोमहस्यप्रहा
नस्य ऊरुदेवै फले हि यत् न फले लभते मन्वाभूमिदानस्य च भवमिति अयमिति
मर्त्ययुगादिषु लोकाः इत्यवत्तनीयापरशुरामजयती सावप्रदोषव्यापिनी ग्राह्या त
इह भागवाचनेन दीपिकायां स्वयं भविष्यो वैशाखस्य सिते पक्षे तृतीयाया पुन
वैशो निशाया प्रथमे यामे रा माखाः समये हरिः रेण कायास्तयो यमोदवती लै वि
भुस्त्वयमिति दिनद्वये तद्व्यामां वे रातस्स मन्वा भौ च परा अग्रण्या एवैव तद्वै तत्रै
व भविष्यो युष्माकृतनीया वै शास्त्रे शुक्ले योषा दिनद्वये निशायां एवं यामे व इत्र राग्यत्र
एवै केति वैशाख शुक्ल समस्या गगत्यतिः तद्वै क्रेष्टपीवैशेदये व्राह्मे वैशाखेषु

क्लृप्तमस्मान्नहनात्ताद्रवीपुगः क्रोधातीतापुनस्तत्क्राकणैरेभ्रातृदिएतत् ततोचसृज
 येद्वैर्गोमागगनमेविलोऽयं च शिष्टाचारमप्याद्रव्यापिनी ज्ञात्वा दिनद्वयेतत्त्वा
 प्रावेकदेशावाप्तौ वा एवोपुममवृत्तान् वैशाखशुक्लद्वादश्यायोगविशेषोऽसौ द्रो
 पवाननेत्यागुरुभूमिपुत्रैर्मेघैरविस्थायादिशुक्लपक्षेणाशाभिधानाकरभेनयुक्तातिर
 पिर्द्योनीयातइतीहयोगः अस्मिंस्त्वगोभूमिहिरण्यवस्त्राणेन सर्वेपरिज्ञायकययम्
 सरत्त्वमिंद्रत्वमनामयेत्वेमत्रापिपत्वंलभत्वेमनुष्णइति पंचाननः सिद्धाणशभिधा
 नातिरिपिद्वादशीकरभोद्गलः वैशाखशुक्लचतुर्दशीतुसिद्धजयती साप्रदोषव्या
 पिनी ज्ञात्वा नक्षत्रं क्रैमाद्रौ त्वसिंहपुराणे वैशाखशुक्लपक्षे चतुर्दश्या निशासु
 खे मज्जन्तमेभवेपुण्ये तेषां पण्यशने वर्षे वर्षे तत्त्वमममत्तुष्टिकारणइति
 दिनद्वयेपितद्वयावंप्रातः समव्याप्तौ च पराविषमव्याप्तौ त्वथिकव्याप्तिमतीति न ह ये
 णव्याप्तौ पूर्वोर्ध्वेदिने तौ एकलव्याप्तौ त्वथिकव्याप्तिमतीति न ह ये प्यव्याप्तौ पूर्वो
 र्ध्वेदिने च तदभावात् अस्यावमेकलप्यपत्रतोपक्रमोभयाद्द्वयवक्तव्या ततो म

आह्वेत्ता यो न द्यादौ विमले जले इत्युपक्रम्य परिधाय तत्तत्वा सोऽत्र तत्कर्म समाह भवे
 तित्तत्रैवोक्तेः अस्यापवयो गविशेषेण प्रायोगस्य से योगव निजे करणेन या पुंसां सौ भा
 रणयोरो न लभ्यते देव योगतः तथा एभि यो तै विना पिसो म हि नृणा यनाशने न पाल
 लेद्यै येन्यप ह्यत्र सं सयाति नरकं चोभे यावत्तवेद रिवाकरो अत एवेदेनितकाम भित्ता
 द्वः वैशाख शुक्ल पौर्ण मास्या विशेषः सूर्यो न भविष्ये वैशाखी कार्तिकी माघी शिशो
 तीव्र मजितः त्वानदानुविहीना स्नाने याः पादः न दनेति ॥ इति वैशाखः ज्येष्ठ शुक्ल तृ
 तीया योरभात्रते तत्रैकमाधमे ये भविष्ये भद्रं कुरु प्रयत्ने नरं भाव्य व्रत मुद्रमे ज्येष्ठ शु
 क्त तृतीया पौर्णमासी नित्य मत्तमरेति माघ वै विद्वाया ह्य ह्य त पात धारं भ्रमा विजो व
 पयै चिकी कृत्वा घृमी वधू ताव कते व्यासे सुखी निषि रिति स्खे दोक्तेः ज्येष्ठ शुक्ल दशमी
 दशहरः तत्रैकं द्वे माघे दशहरः असे ज्येष्ठ मासि सिते दशमी हस्त संयुता हर मे दश
 पापानि तस्मादशहरास्त्वनेति वाराहे दशमे शुक्ल एतेन ज्येष्ठ मासि जने हस्ति अवती
 णे हस्तः खगो हस्तस्य वसारे दशहर मे दशपापानि तस्मादशहरास्त्वनेति स्वादेव दशयो

गाऽऽकः ज्येष्ठे मासि सिने पक्षे दशम्यां पुष्यं हस्तयोः गरा नंदे खती पाते कन्या वंदे वृषे रा
हौ दशयोगो नरः स्त्रीत्वं सर्वेषां पः प्रमुच्यते इति इह सुपुत्र भौमयोगविकल्पः इयं च त्रयोरा
याङ्गल्यसादृशा राकायां नतमुद्धे दशाङ्गरास्य लोक्तं खंडित्युक्ते स्फुटे गो किं चित्सि
रं प्राण्य दद्याद्व्यतिशेदकं मुच्यते दशभः पापैः समस्त पातकै रपीति अत्र विशोषः काशी र
खण्डे स्मर्यते ज्येष्ठे मासि सिने पक्षे प्राण्य प्रतिपदं तिथिं दशमश्रवमेथिके स्वात्मा मुच्यते सर्वपा
तकैः एवं सर्वो सतिथिषु क्रमस्वायी नरोत्तमः आश्वक्ल पक्षे दशमी प्रतिपत्ति नन्मा च सुत
सृजेत तथा श्लिगं दशमश्रवमेथो दृष्ट्वा दशमरातिथ्या दशमन्मात्रितैः पापैः त्यज्यते ना
त्र संशयः ॥ ज्येष्ठे शुक्लैकादशी निजं स्ला तत्र निजं लामुणे वा विप्रेभ्यो जल ऊं भादृश्रविति
निर्णये यास्तु ते भक्तं ज्येष्ठे पौर्णमास्यां विज्जने ॥ तद्वक्तै स्के द भविष्योः ज्येष्ठे पौर्णमा
स्यां सा विज्जने तद्वक्तै स्के द भविष्योः ज्येष्ठे मासि सिने पक्षे होतृशरा रजनीं सुखे इत्युक्तं
म्य व्रते विराजमुद्दिष्टा विवा रा विंशति रा भवेदित्युक्तं इयं संहतं ज्येष्ठे मासि सिने पक्षे पूर्णि
मा यो नया व्रते चोर्णे प्रसमस्त भक्त्य कथिते ये मयान्वेति दाक्षिणत्यस्य मेवा चरति

पञ्चाङ्गादयस्त्रयमावासायमाचरेति ॥ तच्छास्त्रं निषेधात् नैव भविष्ये ॥ अत्र मायाचतया
 ज्येष्ठे च दशमौल्लेख्यमासीति त्रिरात्रो योषितानां शेषविधिनानेन प्रयोज्यते अथ कौतुह्योत्पन्नान्
 ज्ञेयं योऽङ्गितेन्द्रिया अयाचितं च तदंशममावासासमुपयोगमिति हिमाद्रादिभिस्तुभादपरं
 प्रणमायाभिदमुक्ते तत्तन्नेदानीमाचरेति अत्र पूर्णमासायस्यैव विज्ञेयत्वे भूतविविक्त्य
 न कर्तव्यामावसायप्रणमाय संनयिष्यामुनिश्चेष्टसावित्रीव्रतमुज्ज्वलं इति ब्रह्मवैवर्तते
 यदा ब्रह्मादशचटिकाव्रतं दृष्टी तत्तत्परं एव एवं विज्ञेयमावित्रीव्रतं पंचदशीतिथिः नाश्रय
 छान्द्राभृतस्य सुष्ठु ननं परं दृष्टनीतिमाधवोक्तेः अत्र पूर्णमासु रोपे नैव यथा त्रिरात्रिसम्यक्
 भवति तथा च योदश्यादिग्राह्यतस्याप्राधान्यात् एवमायाः अस्यामेव योऽस्तिमासा
 विशेषः स्यात् अदित्यपुराणे ज्येष्ठमासि तिलादद्यात्पौर्णमास्यां विशेषः अ एवमेव
 यत्पुल्लेख्यमोतिनसंशयः गद्यविलुः ज्येष्ठी ज्येष्ठा युता च न्याच्छत्रोपायनस्य दानेन राध
 एतन्मासेति इयमन्वादिपिसायेवोक्तिः कीर्त्या चिन्तुं तेषां पराकं वामनपुराणे उक्तं
 ज्येष्ठोन्वदाने च तालहृतसंघटने त्रिविक्रमशर्मात्पर्यन्तं दत्तं ज्येष्ठमासि चिति ॥ इति ज्ये

दुः ॥ आसाफ शुक्लपौर्णमासीदशमीचमन्वादिः पूर्वोक्तावापिनीलुक्ते आसाफ शुक्लहा
 दशमचतुर्थप्रायेगेनरहिततयोपारणऊयोन नपाचहेमाद्रोभविष्ये ॥ अभिकासितपदेवुमे
 नश्रवणरेवती संगमेनहिभोक्तवोहादशहादशहीह्येदिति आसाफभाद्रकान्तिकशुक्लहा
 दशी अत्रविशेषोविस्तार्यमेअद्यादिपादेवुपितोहलिसः पौर्णमासीदेप्रतिवेधमेति अर
 नेषुमभ्येपरिवर्तनेमेतिस्वमिप्रवोथपरिवर्तनमेववर्ज्य आसाफ शुक्लपौर्णमासीदशमीदशमी
 कानिलाशयनोत्सवः कतेत्याः इक्तेचहेमाद्रोअहो ॥ एकादश्यातशुक्लपामाषाढभगवो
 हृदिः भुजगाशयनेशोनेह्येराणवनेलेसदेति हेमाद्रोभविष्ये हादशशुक्लपदेनेप्रसाप
 वर्तनोत्सवः नैववाराहे हादश्यासंधिसमयेनक्षत्राणमसम्भवे आभाक्सासितपदेउप्रा
 यवर्तनादिकेइति अत्रहादश्यामितिपारणहमात्रेविवदिते पारणहेपुर्वेपैत्रेच एतदी
 स्वादयेषुह्येतिगामाचनचंद्रिकोक्ते ॥ निशित्वायोस्त्रिबोस्थानेसंप्रायोपरिवर्तने पादयोमे
 यदानस्याद्वेएणिमदाभवेच हादश्यामृत्तसेयोपादयोमेनकारणमितिवराहात् इ
 देवमलमासेनकार्ये ईशानस्यवल्लिखितोशयनेपरिवर्तनेइतिस्वत्त्वदर्शनिषेधात् प्र

त्रवातमोक्षवन्तरेभ इकोभारते आवाकृतसितेपक्षे एकादशमुपोषितः चालमी
 सप्रते क्रयोद्याकिंविचियतोवरः इति अस्यनित्यं तत्रैवोक्तं वाधिकाश्च त्रयोमासा
 न्वाहयेत्केन विचरन् व्रतेन नो चेदामोति किं लियेव तस्मै न्न वे। असमवेत्तलार्क
 तकर्तव्योतययन्नतइति अस्मारेभः शुक्लस्य त्रयो मासो वातमोक्षविधौ नर इति वृद्धगार्गीक्रे। इदं बहिर्लो
 गुर्वी नवातिथिः। एतन्वित्तयेदो वातमोक्षविधौ नर इति वृद्धगार्गीक्रे। इदं बहिर्लो
 गद्यारभविषये नपाशौ चमयेपि द्वितीयाद्यारेभो भवत्येव। अशुचिवाशुचिविधौ पियसि
 स्त्रीयदिव्यपुमान् व्रतमेतन्नः कृत्वाशुवाते सर्वे पानकैरिति भागे वाचं नदीपिका याम्
 स्कादोक्तैः पारद्वैस्तत्केन नपादनारधेतस्तत्के इति विसृष्टनाशु यन्त्रसंक्रान्तनपा
 मासैरेवैपि अचकर्मणि। मलमासमशौचं बर्जयेत्यतिमात्र इति हैमाद्रौ वातमोक्षव्रत
 प्रकरणे भविष्यवचनेन तस्य यमारभविष्ये न च प्रतिवर्षं चातमोक्षव्रतं व्रतप्रयोगानो
 भिन्नव्रतमाशौचादिप्राते द्वितीयप्रयोगोपि कथं प्रोक्तं इति वाच्यं प्रतिवर्षं वयः ऊर्यादेर
 चैवैसंस्मरुर्गमिन् देहं तेति प्रदीपेन विमानेनाकं बवंसां प्रोदते विसृष्टलैके सौवाचि

दभृतसेस्यमिति हेमाद्रौ भविष्येव चेनेन प्रयोगो कथ्यते । अतः प्रहणप्रकारस्तु हेमाद्रौ
 भविष्ये ॥ एवं नाप्रतिमां विलोप्य जयिमासयनः प्रभाषेनाग्रतो विलोः कृत्वा जलपुट
 सखां च नरो वा शिकान्मासान् देवस्योत्थापनावधि इमं करिष्यो नियमं निर्विघ्नं कुरु भव्युत
 इदं जने यथा देवगृहीते परतस्तव निर्विघ्नं सिद्धिमायानुप्रसादात् तव केशव गृहीते स्मि
 नुने देवपंचने पटि मे भवेत् तदा भावनं पूर्णं तस्य सादा जनादेन भविष्यो आनणो व
 जं येच्छाकं दधि भाद्रपदे तथा इयमाद्यु जने माशिका तिके द्विदत्तेन जने स्तोत्र
 मायमृद्गमस्तु राचणकाद्य ऊल ऊकाः निष्ठा चोरा जमाषाद्यु आळक्यो द्विदत्तेन
 नमिति स्तोत्रे चलायेता निन्यानि चतुराश्च भवति नो प्रथमे मासिकं तं च नित्यं शाक
 जनेनैः द्वितीये मासिकं तं च दधि च न मनुजं यथो जनेन तेन च नृषेन निशामय
 द्विदत्तेन वृषी जं च हंताकं च विवर्जयेत् निन्यानेना निर्विघ्नं इव नान्या इमं नीषिणा सखा
 जे रथजमाषां च मूलकं रक्तमूलकं कृष्णं इंचेत् स देव च वा तमांसेन जेदुधः तथा वि
 शेषाद्ददरीयात्री कृष्णं इति निलोम जेत जीर्णं यात्री फलेनास्ते कथं विन्ता यशो यनम्

स्फोटो नापिकोचुनरोमासान्तरसमेचननादेने प्रचलहादिशयनं वजं येद्वक्तिमात्रः अत्र
 नौवजं यद्वा यो मां स मयुयौ दनं पटोले मूलकं च वृत्ताकं च न भवति यो दिनि शाकशब्दश्च
 दशमं रूढः मूलपत्रकरीयप्रफलेकोऽपि रूढकाः तन्मुखकं वृत्तं चेति शाकं दशा
 विधं स्पष्टमिमुक्तैः अपि रूढमंकरः आचारप्रदीपे वृत्तकं च कलितं च विलोडनस्य रभि
 स्मदाः उदरे यस्य जीयेते तस्मात्तरके चरिः भिस्मटे निद्रुस्य पाठे दयात्रं भीस्मटे निदी
 रं पाठन भीस्मटे श्रेष्ठान्तक भित्तिपालनं निर्विघ्नः नया निष्ठावान्नाजमावांश्चसुस
 रं सन्धितानि च वृत्ताकं च कलितं च सप्तमे देवे विवर्जयेत् संधितानि तल्लगादीनि अत्रै
 वत प्रमुद्राधारणं उक्तं रमाचनं च दिकायां एष्टी च दोदयादौ तन्मृदादि विषयं न दिनि
 निर्दिष्टं आषाढपौर्णमास्यं को किलाव्रतमुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये आषाढ पौर्णमास्यं
 तसं ध्याकाल उच्यते संकल्पयेन्मासमेकं प्रावलो प्रत्यहं संहं स्ताने करिष्ये नियमा
 ब्रह्मचर्ये श्रितमनी भोद्याभिर्नृजं भूशयां करिष्ये प्राणिनां दयामिति यस्मिन् नृजं
 तन्मास्यायाद्वापि नीग्रास्या अत्रैव वा सप्तजोक्ता न च मथाद्वापि नीग्रास्या निनह

येन घातेन पदैवेति स आसपदतौ इत्यासाहुः आवणमुक्तं न नीयामयुसवा
 एवार्जनेरेषु प्रसिद्धा सा परमुताशोस्तेति द्विवेदासीये आवणमुक्तं च न र्थाद्वा
 गणयति त्रुत्तं सामथ्याद्वापि नीयास्या दिनद्वयेन द्याप्ता वेत्ता प्रौढा मुक्तं च न र्थे
 रंमुताशान् विदो गणेषुरइति वचनान् आवणमुक्तं पंचमीनागप्रज्ञायो चिमला
 खिलासगणो पंचमीनागप्रज्ञायो कायोषष्टीसमन्विता तस्यां न तु धितानागा इतरा
 सच न र्थिकेति मत्तरत्नादावप्येव अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये आवणो मासि पंचमा
 मुक्तं पक्षे न राधिप द्वारस्यो भयतो लेख्या गोमये न विषो ह्नुणाः एतये हि धिवद्दी
 रदधि हर्वां ऊरैः ऊशैः गेयमुष्णो पद्मो रश्मिस्तृणानां च न र्पणोः येन स्या प्रज्ञयंती
 ह नो गान्भक्तिपुरस्सराः न तेषां संपत्तो नीरभयं भवति ऊचिदिति आवणमुक्तं
 दशपादधि त्रुत्तं प्रायुक्तं उक्तादीनां निषेधः न च दधियव हाराभावात् अत्रैव दशपा
 विल्लोः पवित्रा रोपणमुक्तं हेमाद्रौ विल्लरुहस्ये आवणस्य सिनेपक्षे कर्कटस्ये दिवा
 कुरे द्वादशपावसदेवाय पवित्ररोपणोऽस्मत्त द्वादशपां आवणो मासि पंचमा मथवादि

न इत्तु कृत्वा पुक्तमयं पंचदश्यामयापि वेति नया शिनेत तत्रैव कालोत्तरनेत्रे आ
 साष्टा नैव च तदंशे न भस्म न भस्मोक्त्या अष्टम्यो वचनदंशे पत्तयोक्त भयोक्तमभिनि
 अथि वासनं नदीपिकायो गोदोहान्तरिते काले पूर्वमुवाथि वासनं इति नौलकालो
 रमाचं नदीपिकायानददरेव पवित्रा रोषां विज्ञाच्छावणेन भवेद्यदि कार्ति काव
 धि शुक्ता कैं कनेयमिति नारदः हेमरोषा नमस्तोमैः सूत्रैः कौशेयपद्मैः क्रमैः का
 शैश्च कर्णसैर्वस्त्राणा कारितैः पुष्पैः कृत्वा विगुणितं सूत्रं विगुणितं यो भवेत् तत्रोत्त
 मं पवित्रं तस्यैव सहासहशैस्त्रिभिः समन्यासद्दिनं द्वाभ्यां शान्ताभ्यां मध्यमे स्मृतं साशीति
 नाशान्नैव कविष्टं तस्माच्चरेत् उन्नमनशान्तिं यिष्ये वाशकुं यिष्ये यमं कनिष्ठं नयनि
 वं स्यात्पुनरिदं विंशदं यिष्ये भने षट् विंशच्च च न विंशद्वादशोति च केवनं च तर्विंशद्वाद
 शाष्टा विनये के मुने यो विदः शिवपवित्रं न त्रैव शिवागमे एकादशभिर्वा सूत्रैस्त्रिंश
 तावाष्टयुक्ता यथा शान्ता वाकने च न त्र्यंशं त एतत्कं द्वादशगुणं तन्मानाति यार
 सादष्टागुलानि च लिङ्गविस्तारयामानि च त्रैगुलकानि चेति एतच्च निम्नं न करोति

विधानेन पवित्राशेषणेतयः तस्मात्तन्मरे प्रजा निष्कृता मुनिसत्तम तस्माद्भक्ति समायु-
 क्तैर्नरे विस्लपरायणैः सर्वैर्वर्षकतेन पवित्राशेषणं हरेरिति नैवेत्तं आवणमुक्तं च
 तदंशौ प्रवेयुता ग्राह्या चैव चतदंशी नत अणोपाकमे तच्च वहुवैः प्रावणे कार्ये दिन
 हये प्रावणेन उन्नरे ग्राह्यं ह्यमनुकामायनी अर्थराजादयस्तोच्चैस्त्रैकोतिग्रहणं भवे
 त उपाकमेव कृवीन परतश्चेन्न दोषकृत इदं वक्तुं दक्षो भानो निषिद्धं सच निषेधो न
 मे दोन्नरभोगविषयः मायवीयपारिजातादौ स्थितः न मे दोन्नरभोगत कर्तव्यं सिंहमुक्त
 के कर्कटे संस्थिते भानो वृणा कृत्योन्नदस्थिणे इति वचनात् केचित्तु सामगानो सिद्धि
 रवावुपाकमे विधाना न्नैवास्मोपसंहारः चतुर्थो करणवाक्यस्य ज्ञेय इति वदति एत
 अमुकास्तोदावणिकार्ये इतरेः प्रवेत्ते इदं याजसाः पर्वणि कृत्यः पर्वे ज्ञेयेतापस्त्रै
 रुन्नरे ग्राह्ये इतरेः प्रवे इदं चोपासने ज्ञो कर्तव्यं अथाप्येतत्तारु इति पदेत लोकि र
 काग्रौ अत्राश्रुता येन प्रवणा कर्तुं आवणो पौर्णमास्या प्रवणा कर्तुं न
 शास्त्रमय ग्राह्या अस्मिन्ने स्थानीपाकं प्रपयित्वेति सूत्रात् अद्भुतसागरे नारदः

विज्ञेयानामयत्रजातोजनानं न इति ब्रह्मांडं वचनान्न नैनन युक्त रोहिण्यो गोलाएव क
 मेकात्स्य निशीथं समयोऽयं रोहिण्यो निशीथो राजसूत्रं समजायनगोविंदो वा
 लत्रयेचनभुंजः तस्मात्त्रे प्रजे येनैति बद्धिपुगणान्न एवे रोहिणीयो भागवेण्ये रा
 त्र्याण्यष्टमी ग्राह्या परदिने सत्रपितत्रयो गो किंचित्करः बुधवारो दिवत् यज्ञस्का
 दे उदयेचाष्टमी किंचिन्नवमी सकलायति लभ्यते बुधसंयुक्ता प्राजापत्यस्तं सपुता
 अपि वर्षशतेनापि लभ्यते तानलभ्यते इति तद्गानादि विषयं उपवासो अत्रवर्णान् उदये
 चेदोदय इति बाल्येयं ग्रंथरात्रे न योगोयता एतुदये सतीति विसृज्य भोक्तुः अत्र
 केचित् उदययापि नीग्राह्या कृते निश्चिरुषणे निम्बोको भगवानेवां वं ह्मिनां
 प्रदायकः इति हेमाद्रौ निवसप्रमीव्रते भविष्यवचनां सिद्धादित्यसप्रदायिना मोदयि
 केवेयं एतं शिवरात्र्यादिक मपीत्याहुः न ह्मरुवो नाड्यं ते प्रकरोते न निम्बसप्रमी
 व्रते निमंत्रितस्याम्यत्र गमनायो गादि तदिक श्रीकृष्णदेवकी वसुदेवयशोदाने
 दादि प्रतिमानि मीणा इत्युत्तनादि प्रकाशदिकं व्रत हेमाद्रौ स्पष्ट नैव भविष्ये च द्वां

मं चः हीते दाणे वसे भूत अचिने च समुद्रव एहा एणो चो शां के मरो हि एण स हि ते ज्ञे म
 नो ल्हा ये ते न मस्स भ न मस्से नो ति वा प ने न मस्से रो दि ली को न अछे नः प्रति ए हा ता मि ति
 आ वणा मा व स्या यो क्क शा ग्र ह ण मु क्के हे मा दौ हा री ते न मा से न भ स मा व स्या न स्या द
 भो च्चो यो मतः अया न या मा स्से द भो वि नि यो ज्ञा पु नः पु न रि ति आ व णो न भः द शो न ए
 से णो दः म द न र त्वे न मा से न भ स मा व स्या न स्या द भो च्चो यो मत इ ति मरो वि वा स मु दा
 लु त्तः इ द च प्र णो मं ना भि प्रा ये णो ति हा री ते न म हे क वा स्य ने व के वि ज्ञे मरो वि वा को
 पि द शो न ए त्त मा श्रि म म हा ल यो न रं न य वे क्क शो च्च य सा द्दः इ ति आ व णः आ द प
 द भु क्त त ली या यो ह रि ना लि का व न न व ए स या स्या म ह रं मा च स ज्जे तु दि ते गो री व न ए
 र इ ति मा थ वो क्केः ह रि ना लि का न पु र स्सो रे ण पि पि वि वि हु ग्र ह ण व च ना नो दि वो
 दा सी यो उ दा ह र त त्वा च्च भ द भु क्त च त्थं पी सा प्र वं मा न वि ज्ञो ग णे स व र इ सु क्केः इ य
 र वि भो म यो र ति प्र सा स्ता या भो मे ना के ण या पु ना म ह नी सा च वि ज्ञे श म वि ते ह ल भे
 च र इ ति नि ए णं या स ते वा र हो क्के अ च चे द द र्शो नं नि षि दं न प्रा चा प यं के सां को इ यः

सिंहादित्येमुक्तपक्षेचनशां चंद्रदर्शने मिथ्याभिहृषिने कयोत्रस्यान्यप्रवेक्षितस
 र्देति परापरः कम्पादित्येचनयोत्रमुक्तचंद्रस्यदर्शने मिथ्याभिहृषिनकृतात्रस्य
 नप्रवेक्षितसदा नहोषशनेत्येसिंहः प्रसेनमितिवेपटेन द्योक्तस्त्विसप्तपुराणे सिंह
 प्रसेनमवधीत्येहोत्रोववताहतः सक्तमारकयोदीस्तवसेषस्यसंतकः भाट
 मुक्तपंचमी अक्षिपंचमी साहेमाद्रिमतेपरा शितापरपुनास्याअचमीतिदीपिको
 क्तः प्रजावनेषु सर्वेषु मया कृत्वा पिनीमिषि मायवमतेन प्रवो मनेवंपंचमी प्रवे
 मुक्तः अत्रकनेद्यो निर्गो मनेस्य ह् भाटमुक्ताष्टमी ह्चोष्टमी सा प्रवो ग्राह्या अ
 क्ताष्टमीनिधियोनुमासिभाटपटे भवेत् ह्चोष्टमीतसोतया नोत्रासादियीयेते इ
 निपुराणसमुच्चयोक्तः यत्रमुहर्ते रोहिणेष्टम्या प्रवो वायदिवापरा ह्चोष्टमीतस्य
 कायो ज्येष्ठा मूलं च वनेयेत इति उत्रस्या ग्राह्यत्ववचनेतत्पूर्वदिने ज्येष्ठादि यो रोह
 ष्टव ह्चोष्टमी सदो म्या ज्येष्ठा मूलं ते मपुना नयाच पल्लवे प्रजिता ह्चोह न्य
 एषानिना न्यथा भर्तुं रापुहं ह्मलेन स्यात्तापि वनेयेदिति नत्रिवेयादि वि हेमा

दोषिणं इदं वागस्मोदये कन्याकंचनकाये शुक्लभाद्रपदासिद्धो संज्ञानवाह्यो
 सिंहाकर्णवर्तनकन्याकंचनकाये सिंहासोमोत्रमासुर्यनदिते मुनिसूत्रमिति
 मदनरत्ने स्तोत्रोक्तैः अगस्त्य उदिनेनातप्रजेयदस्तोद्भवा वैथव्युज्जोक्तं वेति दशा
 वधाणि पंचवेति तत्रैव दोषोक्तैश्च इदं चंद्रनस्त्रीणां नित्यं यानपूजयते हवो मोहोदि
 दयथाविधि त्रीणि जन्मानि वैथव्यलभते नात्र संशय इति पुराणसमुच्चयान् यदा
 स्त्रेष्टादिकं विना अस्मीनलभते न दातव्योक्तं कर्तव्यं वैकृतेन तेषां मूलायदाभ
 वेत्त हवो मध्यचयेद्भजानं वैथव्यदिवसनयेत् इति अत्र नियमं दत्तं भविष्ये अत्रो
 देशे प्रजाताया हवो योवास्त्राणां त्रयं स्यात्पुलिंगं ततो गयेः पुष्पैः शृणुः समवेयेत् द
 यत्वेनैहि जघ्रेष्ट अर्घ्यं दद्याद्विलोचने हवो शमीभ्यां विधिनम्रजयेच्छ्रद्धयान्तिता मत्र
 स्त्रे त्वं हवैस्तजन्मासि वैदित्वा सिंहरासुरैः सोमांसे तन्निदेहि सर्वकार्यं करो भव य
 थाशास्त्राप्रयास्त्रादि विस्मृतासि महीतले तथा ममापि संताने देहि त्वमजरा मरमिति
 अत्रानपि पंचकं भक्तयेत् अनपि पञ्चकं मञ्जीयादन्नं दधिफलं तथा अक्षारलवणं ब्रह्म

न प्रीयादिति तत्रैव भविष्योक्तः अत्रैव ज्ञेया प्रज्ञोक्ता माधवीये स्तोत्रे मासिभाद्रपदे शुक्ले ष
 ष्ठे ज्ञेया हस्तं संयुते । यस्मिन्कस्मिन्दिने कृया ज्ञेया यपरिप्रज्ञं न इति । इयं ज्ञेया योगवशेन पूर्वो
 परावायासा । दिनद्वये योगे परा पूर्वोक्तगति योगे पूर्ववत् नवम्या सह संस्तु योऽष्टमीनामश
 यः । मासिभाद्रपदे शुक्लपक्षे ज्ञेयहस्तं संयुता । रात्रियं स्मिन्दिने तत्र ज्ञेया या एरिप्रज्ञं न भि
 त्तत्रैवोक्तः अस्यापवादः । यस्मिन्दिने भवे ज्ञेया मथाक्रादर्थं मण्यणः । तस्मिन्नु विषं प्रज्ञा
 त्वन्यनाचेत्येवं वासर इति । इदं च केवलतितथो केवलनतत्रैवोक्तं मास्यो । प्रत्याद्विकं तिथा
 शुक्लं तज्ञेया दैवतं व्रतं । प्रतिज्ञेया व्रतं यद्यविहितं केवलेशुभे । तिथावेवाचरेदाद्यं द्वितीय
 केवलत्वं क इति । दाक्षिणात्याद्यानृत एव कुर्याति । तथा भैत्रेया वाहयेद्देवी ज्ञेया यो न प्र
 प्रज्ञयेत् । मूलैविसर्जयेद्देवी त्रिदिने व्रतमुन्नम इति । मंत्रस्त । ज्ञेया येन वमस्तु भं ज्ञेया येन नमो
 नमः । शर्वीयेन वमस्तु भं शां कयेन नमोनमः । भाद्रपदे शुक्लहादयं प्रवणयोगा रहिताया
 पारणे कुर्यात् । आभाकासि उपत्योषुति दिवो दासो दारु न वचनात् । उपोष्यैकादशी मोहा
 त्पारणे प्रवणे यदिति हेतुतमु एहादशी दैवमिति । तत्रैव स्तोत्रादाश्च । अस्मत्

अथप्रतिप्रसवः मार्कोरेयः विशेषेणमहीपालप्रवणं वधेतेयदि निश्चितयेनभोज्येहा
दशीनेत्येवहीति इहवप्रवणत्वेयाविभज्यथविशतिचिदिकारयोगनक्रापायांका
यं नइहंविस्मयेमं क्रान्तेद्युमथेपरिवर्तमेति सप्रिवोथपरिवर्तनेनमेववर्जमिति केचिन्ने
वतयोविभज्यमथमणदहयवर्जमितिगृहः अत्रैवविस्मपरिवर्तनोत्सवंक्रयान् अत्रैव
शक्रधजोन्यापनमुक्रमपरार्केगोणेन हादशपोनमितेणत्वेमसेप्रोष्टपदेनया शक्रमुर
न्यापयेदाजाविद्युप्रवणवामवे इयमेवप्रवणहादशी नचैकादशंहादशीप्रवणयो
नसैवोपोषा विस्मंश्रुललाख्ययोगविशेषान् एकादशणःप्रवणयेगाभावेपिनहिनाव
छेदेनप्रवणस्पष्टहादशीयोगादेवविस्मंश्रुलमिति हेमाद्रिमने निर्णयसन्नेनप्रवणे
कादशीहादशीभ्ययोगेवविस्मंश्रुलत्वेनान्यथेति यथानिशीघ्रानेनरेस्त्वयोदयावधि
कलासावमपिप्रवणत्वेनदापिपूर्वैव दिवोदामीयेनरात्रेः प्रथमयामेप्रवणयोगोपपूर्वा
न्यद्येनरेसक्तमितिबुधवारेतिप्रशस्ता यदात्रैकादशेवप्रवणयुतानहादशीनैटकाद
शोवर्तभवति यदाहादशेवसत्तयुतानदाशक्रउभयत्रोपवसेत् अशक्रस्वएकादशण

भौलोपवासं कृत्वा दशमीसुयवसेन इदं व्रतं कास्य विधिति गौडाः नित्यमिति दासिणात्माः पा
 रणन्तभयान्नैत्यतरोत्तेवाकुर्यात् भाद्रपदे श्रवणैकादश्यां मध्याह्ने वा मनावतारः अत्र वा
 मनश्च ज्ञानप्रतिपादानादिकं व्रतहेमादौ स्थिते श्रवणयुतशुद्धैकादश्या अलाभे तदशमीवि
 द्वापि श्रवणयुताग्राह्या तथा च मदनरत्ने वक्रिपुराणे दशमीकादशी यत्र सानोपोषाभ
 वे त्रिभिः श्रवणेन तसंयुक्ता सौपोषासर्वकामदेति अस्यां द्वादश्या इत्यव्रतसंकल्पः इत्य
 व्रते तपयसादिकं व्रज्यं दध्याहुतादयस्त्वनद्विकाराग्राह्या एव न त्वेवं संथिन्यादित्तीरनिषे
 धेऽपि दध्यादिग्राह्येऽपि तत्र वाचनिकनिषेधसञ्ज्ञात् न दास्याय रक्ते शालः स्त्रीराणि वा
 निवर्ज्यो नितद्विकाराग्राशने दुयः सप्त रात्रं व्रतं कुर्यात् प्रयत्नेन समाहितः व्रतं गोश्रवणावर्कं
 भाद्रपुक्कचनर्दश्यां युनेन व्रतं न च हिमूहर्जोऽपि दधिकीनि ग्राह्येति माथवः दिवो दासौ ये
 न मध्याह्ने भोज्यवेलायामिति कथा श्रवणान्मध्याह्ने वापि नीग्राह्येऽप्युक्तं सिंहगेसुर्यै एक
 विंशतिदिनोपरि अगस्त्योदयः उदेति यस्यां हरि संक्रम्य द्वादश्यां विंशतिमेषां गम्भी
 रानि दिवो दासो दाह्यतवचनात् तत्र काशापुष्पमयी मगस्त्यप्रतिमां कृत्वा तत्पूजादिकं अग

स्वः एतस्मान्नदत्तं च दद्यादिति ज्ञानहेमाद्रौ स्पष्टं भाद्रपदपूर्णिमास्यां प्रणिनामहान्यसंख्यो
 नुद्विष्यन्त्याहं कार्यं न इह हेमाद्रौ ब्रह्ममाकोटयोः नोदीमुखानां प्रमद्वेकनाशविगतेरसौ
 पोषामास्यां न कर्तव्यं वागहवचनं न येति नोदीमुखं त्वेवोक्तं तत्रैव पितापितामहश्चैव तथै
 व प्रणिनामहः त्रयोस्रम्भुमुखास्तैते पितरः परिकीर्तिताः तेभ्यः पूर्वतस्यैव प्रजावतः स
 लेखिताः तेतनादीमुखानोदीसम्प्रदिरितिकथ्यते एतच्चानित्यं प्रमद्वेकमित्युक्तेः अत्रमा
 नामह्याप्रिकायाः पितरौ यत्र पूर्वजं तेन ज्ञानमानामहाश्रयीति योऽप्युक्तेः पितृशब्दस्य पितृभा
 वापन्नमात्रत्वात् जनकपरत्वे बहुवचनासमजस्यात् आहिकेतवचनाद्विद्वतिः अत्रमा
 मस्त्ययः एष्टीचंदोदये हृदमनः आषाढीसवधिकृतोपेचमेपदमाश्रिताः कालंति
 पितरः क्लिष्टाश्चन्नमण्यन्वहेजलं त्रह्मांशमाकोटयोः कमणोनेसविनरिणामहानिना
 षोडशाः कवभिसानिनन्यानि इत्युदाहृतश्रोडशत्वेवैवायास्यान्ते त्रिषिहं द्यापक्षस्पष्टोऽ
 शदिननेष्टाद्वाहृत्रयंभित्येकः पक्षः भाद्रपूर्णिमयासहेति द्वितीयः आश्विनशुक्लप्रति
 पदासहेति तृतीयः इहपंचपक्षोऽपक्षः १ पंचम्यादि २ अष्टम्यादि ३ दशम्यादि ४

एकस्मिन्नेकस्मिन्दिने आडुमिति । नद्याचनौतमः अद्यापरपक्षे आडुं पितृभ्यो दद्यात्
 पंचम्यादिदशानां अष्टम्यादिदशम्यादिसर्वस्मिंश्चेति हेमाद्रौ नागरखंडे आषाढ्याः
 त्रमे पक्षे कन्या संख्ये दिवाकरे यो वै आडुनयः कुर्यादेकस्मिन्नपि वासरे तस्य संवत्सरे यावत्
 त्स नष्टः पितरो भुवमिति स्तुत्वा स्महात्स्वयेव ज्येति घ्राटिकं एयी चेद्रोदयप्रयोगपरिज्ञात
 वादाचुक्रं वसिष्ठः नंदयोगो भार्गवदिने च तदंशे विजन्मस्य एषु आडुन कुर्यात् न गृहीयते
 यनस्तयात् नन्मभंतत्सर्वो ज्ये विजन्मसि अस्या एवा दो हेमाद्रौ अस्या यो ते भर एण च ह्यद
 शो एतत्समथके नद्याति धि च नस्तद्वारे च न विचारयेदिति पराशरमायवीर्यमदनपारि
 ज्ञातादिखण्डे वा निर्णयदीपिकायां न पितृमृता हे पितृसर्वे निषेधा एवाटुक्रः आषाढ्याः
 पंचमे पक्षे कन्या संख्ये दिवाकरे मृता हति पितृयो वै आडुं दास्यति मानवः तस्मै संवत्सरे
 यावत्संस्तुत्याः पितरो भुवमिति नागरखंडे यानि धियं स्यामासस्य मृता हेतु प्रवर्तते सति
 धि पितृपक्षे त ए जनीयः प्रयत्नतनुं तिका न्याय नोक्तं च महात्सये त्स्या हेतु च दशेषु त्रस्य म
 र्माना नीर्धे च तिनं पे निंश न विवारादिके षपि काल्पायनः प्रशक्तः पत्तमथेतु के रोमे

कदिनेपदा निषिद्धेपिदिनेकृयांमिउदानयथाविधीनि यत्तस्म्यर्थस्यरेविवाहव्रतवृद्धा
 सवर्षमर्थेनदर्शकं मिउदानंमृदास्नानंनक्रयोनिलनपणं अस्यापवादमाहदिवोदासीये
 वृहस्पतिः तीर्थसंवत्सरेयेतेपितृयोगेमहालये मिउदानंप्रकृवीतयुगादिभरणोमद्ये म
 हात्तयेगयाआइमातापित्रोर्मृतेहनि कतोद्वाहोपिकृवीतपिउनिर्वपनंमृतेति मेत्यासि
 नोनृदादरणांआइकांये यतीनोतवनस्यानोवैस्त्वानोविशेषतः द्वादश्याविहितंआ
 इंकुलपद्धौविशेषतः इमिष्टुयीवंदोदयसंग्रहोक्तैः इदंचआइमेत्रेनवकनंय मृताहं
 वसपिहंचगयाआइमहालय आपन्नोपिनकृवीतआइमासेनकहिंविदिनि स्रनिद
 पंणेगालबोक्तैः नयाचदेवतासंग्रहे तातांवाचितयेसपत्नजननीमानमहादिउयंस
 सिस्तीननयादितातजननीस्वभ्रातरस्सन्तियः तातास्वात्मभगिन्यपत्यवयुगुनाया
 पितरमङ्गरुः शिष्याभ्राःपितरोगेमहालयविधौतीर्थेनयानपणोइति अस्यार्थः तातंच
 यीमान्त्रयीच अत्रविशेषस्सतिदपंणेगालबोक्तैः अनेकामातरोपस्यआइचापरया
 दिके अद्यादानंएषकुयांमिउमकननिर्वपेत् नोवन्मात्रकस्तसापत्नमानरेको।

हिंखं ऊर्णां वृत्तपार्वणं सस्तीति मालामहादिउयंसपत्नीकमित्यर्थः तस्यानवदैवज्य
उक्तं हेमाद्रौ महालययोगाद्याहृद्दीवान्स्वकासुच सेयेद्वाटशदैवतोनीयेणोष्टमका
सर्वेति सिगमोक्तः तातआलापित्वाः जननीआलामातत्कः नत्सियः पितृव्यस्तीमान्
लानीअन्तजायाः पितृव्यसमात्स्वसभगिनोपत्यभन्तं युक्ताः तेनसापत्यायेसथवाये
इतिप्रयोगोक्त्यः एताससनीषुननद्वां देदां नंदारलोपान् जायापितासुभुरः तत्र
सुभुरपिनोया तथा चहेमाद्रौ उपायायगुरुमुमुपित्वाचार्यमानुलाः सुभुरआ
नतमुत्रपुत्रनिोक्तु शिष्योपकाः भगिनीसाभिइहितजामात्भगिनीसताः पिते
सोपितृपत्नीनांपितृमांनुच्ययास्वसा सविइविदशिष्याद्यानीयेचैवमहालये एको
दिष्टविधानेनप्रजनीयाः प्रयत्नतइति अत्रकमन्यलेष्णाचार्यवस्था अशक्तौलचत
विंशतिमते एकस्मिन्बालेएसवीनाचार्योदीन्यप्रजयेत् द्वादशबापिंदान्द्यात् अ
करणेनविधवायास्त्विविशेषः स्मृतिसेजहे चत्वारिपार्वणानीहविधवायास्सदैव
दि स्वभन्तं सुभुरादीनांमालापिजोस्तयेवच नतोमालामहानांचआइदानमुपकमेत

अशक्तौ न स्मरति न याः स्वशृणो च विशेषेण माता मत्ता स्तथैव चेति अशक्तौ न स्मरति
त्वावल्याः सभन्त प्रभृतिविभः स्वपितृभ्यस्तथैव च विथवाकास्ये क्काङ्गयथा कालमनेदि-
ता विथवासाय संकल्पं कृतान्पुत्रास्त्राणादप्यदिनुक्तं प्रयोगपरिज्ञाते अत्रैकः शाक-
वैश्वदेवं तत्र पिङ्गं वैदिकं मिनि स्मर्यमाणं अत्रैको द्विष्टे पुण्यणि होमः पिङ्गो चाद्वि-
मो नित्य इत्याचार्यः अरितो च नो विषये देवो प्रतिदिनं च प्रयोगभेदाद्दृष्टिणा भेदः प्रयो-
गोत्साहं न एव वा दक्षिणो नित्यं काले हेमाद्रौ स्थितं एतच्च सत्यं सपितृकादिना जीवति-
त्येकं नोपिकृतं च दृष्टौ नीर्थं च संयस्तेनाते च पितरि सति येष्वप्यवणिता दद्यान्नेभ्यो द-
द्यात्स्यं स त इति कान्यायनोक्तैः यन्नुक्तौ द्वित्यः दशो आहं गया आह आहं चापर्यादि-
कै न जीवत्यित्येकः क्रयोनिलैस्त्रयं एव चेति तन्मस्मत्पितृकाद्यन्यपरे काम-
आह्यरेवा एतच्च जीवत्यित्येकं पिङ्गं द्विने कार्यं भुङ्गेन पिङ्गं दानं चेषेन कर्म च स्वश-
न जीवत्यित्येकः क्रयोनिलैः पिङ्गं पितरे वै चेति दशोक्तैः आन्वह्यसमात्वा पिङ्गो दोनुव-
चनाद्भवति तच्चाह्यगतेयः पिङ्गो यवनिवर्त्तनमद्यादिषु कथं घनं संकल्प्य ततदाका-

येनियमाङ्गुलवादिभिः अत्र आङ्गो गतपेणे एत आङ्गु प्रतितिदं आङ्गो जरे सकृन्महाल
 येनपरे क्रिकाये नङ्कनरदीये एत आङ्गु यदा क्रयात्रपेणं नदिनेदिने सकृन्महाल
 येवेवपरेहनितिलोदकमिति यज्ञसंग्रहे एत आङ्गु हिरण्येचपरेहनितिलोदकमि
 ति नत्सकृन्महालयविषये प्रयोगपासिजात्रेगर्गः कृत्स्नेमादपदेमासिआङ्गुप्रतिदि
 नंभवेन पितृणोप्रत्यहं कार्येनिषिद्धाहेपितपेणे एतच्चनित्यकांमंमलमासेपिन
 कार्येपिओभेरेणप्रथमाहेतुकताकृतमिति त्रिस्थलीसेनो अत्रभरणोआङ्गुमितिप्र
 ण नङ्कनमास्त्रे भरणीपितृपदेतमहतीपरिकीर्तिना अस्यांआङ्गुकृतंयेनसगर्गः
 आङ्गुकृद्भवेन दृष्टीवेदोदये नभस्यापरएतस्यहिनीयायदियाम्भे लतीपाचापि
 नाराधिसाहिनाप्रीतिदापिनः अस्मिन्पक्षेकपितृवर्षी नङ्कनवागहे नभस्याकृत्स्ने
 एतेनरोहिणीपानभूसत्तैः पुक्तावर्षीपुराणैः कपिलापरिकीर्तिना अत्रोपवासनि
 यमैर्भास्करंनवप्रज्ञयेन कपिलोचहिजाग्रायदत्ताकृतफलेलेभेन अत्रैवदृष्टकैफ
 लातिशायश्चिनिर्णयाम्ने पुराणसम्प्रये आङ्गुमासितेपदेभातौचैवकरोस्थिते

पातेकनेचरोहिण्यंसाषष्टीकपिलाभवेत् संयोगेनचनृणंतनिदिष्टापरमेष्ठिनेति ३५
 भवेचंद्रोदयेनङ्कंभविष्ये नहृद्भदपदेमासिषष्ट्यापदेसिनेनरे चंद्रषष्टीव्रतंक्रयांम्
 वंवेयःप्रशम्यते चंद्रोदयेयदाषष्टीपूर्वेवाणपरेहनि चंद्रषष्ट्यासिनेपदेसेवोषाष्टाप्र-
 यत्नतश्चि अष्टम्यामाशुलायेननर्मचवर्षसंतंआइमुक्तं एतेनमाद्योवर्षप्रौपद्योपरे-
 पदेइति इदं सप्तम्यादिषुविष्वहस्सकार्यमितिनामयणादृष्टिः हरदत्तस्त्रमहायुक्तव
 र्णसुभवेवयोदशीआइमिनिवाचष्टौ अत्रैवाष्टम्यमहालक्ष्मीव्रतंअत्रचंद्रोदयव्या
 पिनीजात्या नत्रैवप्रजायुक्तेः परदिनेचंद्रोदयाहर्धं त्रिमूहतीषिमाष्टम्या यरतस्या
 र्थंगाभिनीति मदनरत्नसंग्रहोक्तेः अत्ररात्रमतिक्रम्यवर्तनेयोत्तरनिधिः नदातस्या
 निधौकार्यमहालक्ष्मीव्रतंसदेतिवचनाच्चैति अथनवम्यामनष्टकीआइ नवकात्या
 यतः अत्रष्टकासनवतिःपिंडःआइमुदाराहृतं पित्रादिमात्स्यं चततोमातामहानेक
 एष्टीचंद्रोदयेवात्माडे पितृणांप्रथमदयान्माणांनदननरं नतोमातामहानांचअन
 ष्टकक्रमःस्संत आइहेमादौद्धागलेयः केवलास्तदयेकार्यांहुडावदौप्रकीर्तिताः अ

त्वष्टकासमथस्यानोत्पाकार्यंस्तमानरः दीपिकायांत मातः आहमादोक्तंनवमि
 तुक्तं नद्याचनिर्णयामनेमैत्रायसीयपिनिष्ठ आनष्टकोगयामाहोसन्नायश्चने
 हति मातः आहंसनः क्रयान्पितर्येपिचनीवति यद्यपिजीवत्यिक्तस्यपंचाण्यन्व
 ष्टकाअवयवकतंवास्तथाणशक्त्येयमावश्यकी अत्रस्मान्निजीवन्नामपिसुग
 त्वमान्भ्योदद्यात् सर्वोसामेवमात्तृणाआहुंकन्यागनेरवौ नवम्प्रातप्रदातवा
 ब्रह्मलेखुवरायत इतिस्त्रोक्तोसर्वोसामितिकथनान् अत्रसर्वोसामितिनामनिदेर
 योनैकीब्राह्मणेद्योःपिउच्चनामैकोतद्विवचनादिप्रयोग इतिनामयणहृत्तो अ
 त्रभर्तृमरणोन्नरं मान्आहुनकार्यमिति मन्वानाः केचित्पठेति आहुनवम्प्राक्त
 यांत नन्मतेभर्तृविलुण्णनेइति नन्निमंलमितिप्रामाणिकाः इदंचजीवमिन्
 केनापिसिण्डिकार्यं हेमादोविस्रथमोन्नर अन्वष्टकासचस्त्रीणाआहुंकार्येन
 अथैवैमुपक्रमपिउनिर्वण्णेकार्यमित्युक्तत्वात् इहहिअतिदेशादेवपिइदने
 प्रामेजीवत्यिक्तत्वगभिर्णीयनित्वादिप्रयुक्तनिषेधादिस्थलेप्रतिप्रसवायेत

इतिः अथसवाभिनीभोजनमन्त्रंमाकोऽयमुपगते मन्त्राद्देशंशान्नेत्राहोमसहभोज
 ने सवाभिनेप्रदानवामिनिशान्नपोव्वीत् भर्तुर्युमुत्तानीसहदाहेनवासना तस्य
 शान्नेनियुनीनविभ्रः सहस्रवामिनी नत्रैवमदालसावाक्य मीआडेपुत्रेयाः सुभलेका
 राश्वयेपितः मंजीरमालादामकर्णिकाकंकणादयइति अत्रैवचपोदस्याप्राइमहा
 लये मन्त्रायुक्तायोल्लीनप्रशस्ते एतस्याविभक्तैरपिकार्येष्टयक तथाचहेमादो
 विभक्तावाविभक्तावाक्रयुः आडेष्टयक्त्वाः मन्त्रासचततोत्तचनाधिकारः पुष्टयुनि
 ति अपरार्कैवायनीये हेरेकरेस्थितेपाठमचायुक्ताचपोदशी तिथिवैवस्वतीनामर
 द्वाणसार्कैजस्मन् अत्रपिदानेदयः इदंचयलमासेपिकार्ये मन्त्राचपोदशीप्राडेप्र
 सुपस्थितिहेतवे अनन्यगतिकत्वेनकतंयस्यामलितच इति काठकराश्लोकेः अत्र
 मन्त्राचपोदशीमहालयमुगादिप्राज्ञानेनेषाप्रयोगा अस्मन्नेदशी नत्राफसुसुह
 नानोप्राडे एतच्चैवयुक्तमेकोद्विष्टमिभुक्तप्रयोगाभिज्ञाने प्रेतयत्तेचनर्दप्रपाभ
 कोद्विष्टविधानतः दैवयुक्तंनतकुडिपितृणा मत्तयेभवेत् तथा नक्राडेदेवहीनेचे

तत्रदारथनक्षयः एकोद्विहं देवहीनमित्येव मनुरवतीत पितामहोपि उर्म्येत्येदेकोद्वि-
 हकार्यं यत्तु देवर्षिमिनोक्तं त्रिष्वपि शास्त्रेभ्यः एषोक्तोद्विहत्रयं कार्येन तृणावेण
 आहृत्य वचनाभावादिति तदन्वेनानुमन्येते पितादयस्तृयो यत्र शास्त्रज्ञातादिभिर्हेताः सभ-
 ते पावर्णे कुर्याद्विद्वत्कानि एषा कथयन्ति तद्वत्पराशरोक्तेः एकस्मिन्नाहयो वापि र-
 विद्युच्छ्रयादिभिर्भूते एकोद्विहं सतः कुर्याद्विद्याणां दर्शं वद्वेन इति चेद्देवादये वचनाच्च
 अथ गार्हपत्ये मादौ चैव यस्तत्रैव शास्त्रादिनाहनस्तथाभिर्हेतैर्वा स्पष्टं गमिद्वेनं एष गान-
 हानमिति प्रुष्टीचं दोदये अत्र आडाकरणेन दिनांतरे पावर्णे मेव कार्यमिति तत्रैव स्थिते
 अमायं विरोधमस्य योर्कयमः हे सेकरास्थिते यात्र प्रमादस्याकरान्तिता सात्तेयां क्रंत्यरुद्धा
 या इति बोध्ययनो वतीत इति भादपदः अस्मिन् कस्मन् नीयायां तल्लिता देवा यो ज्ञाता का-
 शोले ३ इष कस्मन् नीयायां तल्लितो प्रतियुज्ये च नारी वा पुरुषो वापि तन्भते वो छिते फ-
 लमिति अश्विन शुक्ल प्रतिपदि दौहित्रो यानामहं द्याहुं कुर्यात् उक्तं च हे मादौ सातमा
 त्रोपि दौहित्रो जीवन्मणिहिमानेले कुर्यान्मातामहं द्याहुं प्रतिपद्याश्विनैस्मित इति इयं

संरावद्यापिनीग्राह्येति निर्णयदीपउक्तं प्रतिपद्यादिनेशुक्तेदौहित्रस्यैकपादंणं आइमा
तामहंक्रयोत्सपिनासंरावसदा ज्ञातमात्रोपिदौहित्राजीवत्यपिहिमान्ते ज्ञातसंरावये
मंथोयाशुयुक्त्यतिपद्मेदितिवचनात् अत्रसपिनेतिविशेषणजीवत्यित्कएवाथिक
री अतएवपिंइरहितंक्रयोत् मेउनेपिंइदानेचप्रेतकमेचसंराः नजीवत्यित्कःक्र
योक्त्वितिणीपतिरेवेतिदत्तवचनात् अन्त्यष्टस्यवद्विशेषवचनाभावात् अत्रैव नवरा
अरेभः तत्रएरविद्याग्राह्या तदुक्तं गोविंदाणवेमाकोडयेदवीपुणयोः पूर्वविद्वानु
याशुक्ताभवेत्यतिपदाशिवनी नवरावद्रुतेतस्यानकार्यशुभमिच्छता देशभंगोभवेत्
चहर्भित्तंचोपजायते नरायोदशंयुक्तायोयस्थान्यममृजनमिति तयान्वेवदेवीपुण
यो नदशंकलयायुक्ताप्रतिपद्युक्तिकार्वने उदयेदिशुहर्तापिग्राह्यासोदयकारिणीमि
यदातपूर्वदिनेशुद्राभूतापरदिनेवर्धते तदापूर्ववसेपूर्णतादमायोगाभावाच्च यानि
नहिनीयायोगानिषेधपराणिववचनानिनानिशुद्राधिकपराणेषु परदिनेप्रतिपदोस
तेतत्रमायुक्तापिग्राह्या अमायुक्ताप्रवर्तयेत्येतिनसिंहप्रसादोदारुतवचनान्यप्येतदि

पयाणेन अत्र देवीपूजाप्रधानं उपवासादिकं त्वेगं अष्टम्यां च न तव म्यां च जगन्मातरं भवि
 को प्रजपित्वा श्रुते मासि विरयो को जायते नर इति हेमाद्रौ भविष्ये तस्या एव फलसंवेद्या
 त्स्त्वत्तव च नान् अष्टमी नवमी च षडिति न ह्यप्रजे वप्रधानमिदं तस्त्वं भगविति त्रुगोदाः
 हेमाद्रौ भविष्ये एव च विधासि न्यूनवरात्रोपवासतः एकभक्तेन न क्तेन न चैवाया विर
 तेन च प्रजनीपाजने देवी स्थाने स्थाने पुरः पुर इति देवीपुराणे त्रिकालं प्रजयेद्देवी जग
 स्त्रोत्रपरायण इति यन्माथवी नोक्ते न स न क्त वन त्वादिति सोयं पासिक न क्तानुवादः अ
 न्यां न वरात्रोपवासन इत्याद्यनुपपन्नैः अत्र वै धुतिं चित्रां वाति क्त स्य व्रतारभः तदसंभवे
 तयो रं प्रात्रयं पादद्वयं गालं नद्यास्वभार्गवा च नदीपिकायां देवीपुराणे त्वाष्ट्रवै धुतिगु
 क्तवै स्य निपञ्चेरिका च न तयो रं ले विधातव्यं कलशारोहणं गृहेति त्रुगोत्सवे कात्यायनः
 प्रतिपद्या श्रुते मासि भवद्दे धुतिवित्रयोः आद्यपादौ परित्यज्य प्रारभेत्तवरात्रं कं भविष्ये
 चित्रावै धुति संसुक्ता प्रतिपञ्चेन्नराथप मात्या ह्यं शास्त्रगस्ताद्या स्त्रीयां शोत प्रजने क
 लशस्यापेन न नरात्रौ स्थापने कां येन च कं भाभिषेचने अग्निमात्स्योक्तेश्च भास्करोदयः

माश्रयावत्तदयानादिकाः प्रातःकालइतिश्लोक्तः स्थापनाशेषादिष्विति मान्योक्तेश्च
 स्रथमैकैश्च आद्याः श्रोतृशान्तास्त्वन्मन्त्रायाः करुतेनरः सत्त्वशस्यापन्ननवस्येतिष्टनाय
 तेभुवमिदिभागंवदेपिकायां देवीपुगणात् इत्यमरुनववचनोदाहरणाच्च अत्रकेचित्त
 नवरात्रशब्दो नवाग्रहो रात्रपरः तृद्वीसमाप्तिरष्टम्याद्वासेमाप्रतिपत्तिशि प्राग्भोनवचं
 इस्तिनवरात्रमनोरथंवदिति देवीपुगणादिग्राहः अनेनवचनमिदं निमित्तं मन्त्रातिथिः
 विशेषपरत्वामेवाहुः युक्तंचैतत् अतिक्तासहृद्योन्मत्तयिकतयादृष्ट्यादिहरत्वात् इक्तं
 चंतिश्चित्तृद्वी तिथिर्द्वीसेनवरात्रमपार्थक्यं अष्टरात्रेण दोषोयेन वरात्रेतिथिस्तय इति
 प्राग्भेन वरात्रेण दोलदाण्या कर्मपरमेतिदिक् सतर्कशृजने शोक्तदाने चैव विशेष
 तः देवीमुद्दिश्य कर्तव्यं नवरात्रोषोमविद्येने इति वचनादाशौचे पि द्वास्त्रेण द्वाकायं भू
 रिजन्मातृकश्चिन्तादादेव शृजने कार्यमिति जज्ञत् इदं रज्जोसेषोपिभवति पूजात्वत्
 द्वाकाकर्तव्येति स्वामिन्मातृगंधालंकारतामूलपुष्पमालानलेपने उपवासो न इष्य
 सिदंतथावनमंजनमिति गरुडपुगणावचनात्तस्मादिग्राहो आश्विनशुक्लपचम्यामुषा

गत्संज्ञितायाः प्रज्ञानादाविद्यापिनी यत्तुभ्रंरिजन्मजन्तवचनेविनाशविद्यापिनाय
 हतेप्रमाणभावात्तावराणस्यचोगलान्त्रां हणयापियेवशालेतिनष्टरिजन्मनेमन्प्र
 षड्नुदुष्टिविलसितमात्रमित्युपेक्षेत्तुआशुनमुक्तसप्रमीदेवीप्रज्ञायांयथा मुगायावर्षष्ट
 ष्चसप्रमीपावेनीप्रियाः परवेरुदयमीक्षेनेनतासतिथियुग्मतेति प्रतापमातोदेभवि
 षोक्तैः । वषष्टिजन्मनिथिः अत्रैवमूलनत्तुपुस्तकस्थापनमुक्तंरुद्रयामले मूलम
 केसवपीप्रज्ञाप्रज्ञनीयासरसती प्रज्ञयेत्ययंहेदेवयावदैस्तवमूलकं नायापयेत्तवनि
 खेज्ञापीयेनकराचन. पुस्तकेस्थापितेदेविविद्याकामोहिजोत्रमः संग्रहेषि आशुन
 सखितेपक्षेमेधाकामः सरसती मूलेनावाहयेदेवीप्रवणेनविसर्जयेदिति अयमहा
 हमी नञाहम्याभदकालीदक्षयसविनाशिनी प्राडर्भुनामहायोगयोगिनीकोटिभि
 मुता देवीपुण्ये सप्रमीवेदसंपुक्रायैः कृतान्तमहाहमी पुत्रदारयनेहीनाभुमेतेहि
 पिशाचवक्षति । मदनरत्नेस्पतिसेगृहेषि धारन्महाहमीप्रज्ञानवमीसयुतासदा स
 प्रमीसयुतानिर्देशोक्तसनापकारिणी अभनसप्रमीयुक्ताप्रज्ञितावमहाहमी इंद्रेण

अत्रापराहिणकेकाले वहिदानं प्रशस्यते दशमीवर्जयेत्तत्र नात्र कार्गोविचारणेति तेन
 नवम्यामुपक्रम्य नवम्यामेव समापयेत् केचिदष्टमीसारम्भनवम्यासमापयेति तत्र
 लेशाष्टाचारण्यं अत्रामरुतेविशेषः पायसं सर्गिषा युक्तं नित्यैः पुक्तेर्विभिद्यते हो
 मयेविधिवद्भजादशायोनन्तपोत्रम् रुद्रायायेययाहोमं वै एणनेन साधयेत् रुद्रया
 मलेपि प्रधानद्रव्यमुद्दिष्टं पायसांज्जेलालासुष्या किंमुक्तैः सर्वैर्येषु भोः लाजहं वीर्यं
 रपि यवैर्वाप्तीकृतो दिव्यो नीनाविथ फले रपि रक्तचंदनखट्वाद्यगुणैश्चात्मनो हरेः प्र
 तिष्ठाकेचजङ्गयात्मसर्वद्वयाणि चक्रमान् अष्टम्याजारां रं क्रयोज्ञवम्यापारणनया द
 शम्याचविसर्गः स्यादभियेकसुसाधयेति रुद्रयामलात् नवम्यां च विशालास्तकार्योहो
 मादिका क्रिया पारणं च प्रकुर्यात्तदेवी प्रजनपूर्वकं दशम्यामिच्छिताय च पारणेन व
 मीभवेत् सप्तजन्मकृतं पुण्यं नत्स्वपादेवनश्यति तथा योमोहान्पारणं कुर्याद्दशमेदि
 वसेविभो नदाष्टनाशमायानि उभित्तादिभयं भवेत् सृपहीने भवेदाष्टदशम्यापार
 णं कृते तस्मान्न पारयेद्देवि नवम्यां भक्तिं तत्परः नवम्यापारिता देवी कृतं वृद्धिप्रय

क्वेति दशम्यापारितादेवीकुलनाशं करोति चे न स्मार्त्तपारणं कुर्यात्तत्र च स्मार्त्तविदुषाधिपे
 ति पारणोचस्तलके पिकाये रुद्रयामले स्तलके पारणं कुर्यात्तत्र च स्मार्त्तविदुषाधिपे ॥ तदे
 ते भोजयेद्विप्रान्दानं दद्याच्च शक्तिरदुनि काम्योपकामसंज्ञां त्वेतरासृते सूतके ॥ तत्र
 काम्यव्रतकथाहानाचनविदक्षिते इति साधवीये ॥ योरलोके शु एवे रजोदर्शनमथो
 पिकाये ॥ सम्यव्रतः ॥ प्रारब्धदीर्घनयसां नारीणा यद्भोजो भवेत् न तत्रापि व्रतस्य सादुप
 रोधः कदाचन ॥ एतच्च मथवापरे विधवायास्तविराविमथे भोजननिषेधादिनिकैविन
 तत्र निषेधस्य रागप्रभोजनगौरवत्वेनैव यवपारणविषयत्वायोगात् ॥ अन्ये तु निया
 मस्या यदानारीसंशयप्रदेतगरजः उपोष्ये वतु नाराजीः स्नात्वा शेषचरे हुनमित्यगिरो
 वचनान्ये च मे हनि पारणं कार्यमित्याहुः ॥ इति महाजनवमी निर्णयः ॥ अथ विजयद
 शमी ॥ सा दशमी पूजायांचेन क्षत्रोदयत्वापि नो ग्राह्या ॥ नृक्षेत्रत्वे कोशो ईषत्सेथा
 मतिक्रान्तः किं विद्विज्जलारकः ॥ विजयो नमः कालो यस्य सर्वे कामा यं साधक इति दि
 नहयेत द्वाक्षौ पूर्वैव ॥ या पूर्णानवमी पुक्ता न स्या पूजा पराजिता ॥ क्षेमाय विजयाय ॥

च पूर्वोक्तविधिनानरैः नवमीशेषमुक्तायां दशम्यामपराजिता ददाति विजये देवी
 पूजिता जयवर्धिनी एकादश्यां नक्रवीन पूजनं चापराजितमिति स्तोत्रोक्तेः दश-
 मीयः समुल्लेखो प्रस्थानं कुरुते नरः नमस्सर्वस्य रं गजेन कोणि विजयो भवेत् इति दि
 नद्वये तारकोदयकालाभवे परदिने एकादशे मुहूर्ते यात्रादिकार्यं श्राविवनस्य
 मिले एते दशम्यां सर्वराशिषु सायंकाले शुभायात्रादिवाता विजयल्लो एकादशे
 मुहूर्ते कोणि विजयः परिकीर्तितः नमस्सर्वैर्विधानायात्रा विजयकोटिभिरिति भूगो
 क्तैः परदिने एकादशमुहूर्ते चाप्यभावेऽपि अवगा यो गच्छेत् देवयात्रा कार्या अत्र क
 तं भविष्ये शमीसत्त्वलोपेता मीशानां प्रायनिष्ठितां संप्राप्य तां च संपूज्य त्वीशानी
 सन्मुखो भवेत् शमीशमयेनेपापशमीलोहितं कंठकां पारपित्तं नमसीणां समसा
 तादृशमिनी करिष्यमाणयात्रायां याकाले सत्त्वम तत्र निर्दिष्टकवीले भवश्रीराम
 प्रीतिने एहीतासात्ता माद्रो शमीमूलगता मृदु गीतवादित्रनिर्वासे रा नयेत्सग
 हं प्रीति नतो भूषणवत्तादि पारयेत्स्वजनैः सहै निदिक् इति विजय दशमी अश्विन

पौर्णमासीपराशरा आशुपुत्तैकमेकितप्राज्ञायापिनीदेवकर्मलान् इत्यादिभ्यः
 अथकारितवत्त्वं नृलायां निलैलेनसायेकालेसमागते आकाशदीपेयेदधामासमे
 केहंप्रति महतीश्रियमाप्नोतित्रयसौभाग्येपदमितिनिरासते कार्त्तिकेकस्मावत्स
 द्वादशीसापूर्वपुनः वत्सप्राजावदश्वैवकर्मन्वाप्रयमेहनीति स्मत्येनयद्युस्मवाक्याच्च
 भविष्यन्मुगणो। सवत्सानृत्यवणाचशीलिनीगोपयस्विनी चेदनादिभिरालिणपुष्पा
 मालाभिरचयेत् नहिनेतैलपंकवस्पालीपंकपुथिष्टिः गोतीरगोहृतेवैवदयितकेव
 वजयेत् नीराजयेयुर्देवाश्चविशान्नाश्चनेरगमान् जेष्टा अष्टाकनिष्ठाश्चमान्मुल्याश्च
 योषितः कार्त्तिकचतुर्दशीनरकचतुर्दशीसैवदीपावली कार्त्तिकस्यामितेपदे। त्रयो
 दशानिशामले। यमदीपेवहिर्दद्यादपमृत्युर्विनश्यति तत्रमंत्रः मृत्युनापाशंदरा
 भ्याकालेनश्यामयासह त्रयोदश्यादीपदानात्स्येत्तः प्रीयतांमम नमदतिवापाठः
 कार्त्तिकस्यास्मिपञ्चचतुर्दश्यामितोदये अथसमेवकतयेस्त्रानेनरकभीरुभिः अष्ट
 मुक्कृकस्मापञ्चस्यचतुर्दश्याविभूदये कर्तव्यं तिलैलेनस्त्रानेनरकभीरुभिः दिन

द्वये च तदंशी सन्ने प्रवेति च तदंशो कान्तं कस्यासितेन रेपत्ते प्रत्यक्षसमये स्तानं क्रूरं
 न्ययत्नत इति निर्णयदीये परदिनपवे सम्येदिनद्वये च तदंशो च तदंशो च तदंशो
 श्वा च तदंशो यामे स्तानमिति गया दामनिवेये स्तानिदं पणोपि च तदंशो यामुनस्य कृत्वा
 सान्द्रुत्तपुक्ता च भवेत्यभाते स्ताने समभ्यनरे स्तुकां ये सगोपिते तेन विभृति का मेरिति
 तैलेत्तत्तनीर्जले गगादीपावत्स्य च तदंशी प्राणोति योषः तथानागयणाः तथानुसवे
 तदंशो माध्विने कोट्यात्तु गामिन्याः पश्चिमे यामेने लाभं गवि शिष्ये मे इति मृगो को
 दयवे लायां च योदश्यायदा भवेत्तदंशो वा भगलस्त्वनं इः त्वशोक भयप्रदमिनि कोलाद
 शी च योदशीति ये भयं यदपि योदशीयदा प्राप्ताः त्वययाति च तदंशी यत्रिशोषे त्वका
 वास्या तदा भगे च योदशीति सर्वे तनारायणेन च त्वयया ममात्रे स्तानमुक्ता ज्योतिर्निवे
 येनारदीपि इयासिन च तदंशो मिदुत्तयतिथावपि कृष्णदौ स्तानि संयुक्ते तदा दीपाव
 ली भवेदिति ब्रह्मावस्था च तदंशोः प्रदोषे देषदाननः याममागो थकारेभ्यो मुच्यते का
 तिं केन र इति दीपदानमुक्ते इति च तदंशी कान्तिका भावस्या योक्तुममुक्ता मादिनपुरा

तो दिवानवनभोक्तव्यमुनेवात्मानुगज्जनात् प्रदोषसमयेत्यन्तोपूजयित्वा यथाक्रमं दी
पवृत्तास्तथाकापां शङ्खा देवगृहेषु च द्वास्तृणान्भोजयित्वा दोषं भोज्यं च त्रुभुक्षितान्
अलेकतेवभोक्तव्यं न वस्त्रेषु योभिनेति ज्योतिर्विद्ये नत्वा सस्यसहस्रं यो प्रदोषं भूतद
प्रयोः उत्साहस्तानराः कुर्यात्पितृणां मागेदयानमिति अतिकर्मिका मावस्था निर्णयः
अथ कार्त्तिकपुष्कप्रतिपत्त्या पूर्वेदिनप्रकर्तव्या शिवरात्रिर्वेले दिनमिति दृष्टव्यमोक्तैः
अर्चयेत्ताभं गोतिर्यः दृष्टव्यमिष्टः वत्सरादौ वत्सनादौ बलिनो नद्येव वा ज्ञेया भगममक्र
तोणानरकं प्रतिपद्यते इति हेयादौ स्तोत्रे प्रातः गोवर्धनः पूजयेत्पुनर्व्यापिसमाचरेत् पूज
नीयास्तथागवस्यामेवाहनदोहने नञमंत्रः गोवर्धनयुथारगोहलत्राणकारक
विस्मवाहुक्तत्वाय गवोकोटिप्रदो भवेति ब्राह्मे तस्माद्युक्तप्रकर्तव्यं प्रभाते तत्र मानवेः
तस्मिद्युनेमयो यस्य तस्य संवत्सरं जयः पराजयौ विरुद्धचालभनाशकरो भवेत् दयित्वा
भिक्षुसहितैर्नैयासाच भवेन्निरासि इति प्रतिपत्त कार्त्तिकपुष्कदिनीयाय महिनीया सा
पराह्णायापि नीयासा नङ्कं स्तोत्रे कर्त्तव्यमिष्टदिनीयाया मपराह्णायेयं स्थाने

ताभाज्जलोयमलोकंनपश्यति ऊर्जेमुक्तहितयायांप्रतिनस्तर्पितोयमः वेष्टितःकि
 नरेहहससोयवृत्तिवोद्धिते भविष्ये कालिकेमुक्तपदस्यसहितनीयायापुपुष्टिरयमो
 यमुनयापूर्वेप्रतिनःसगृहेर्वितः अतोयमहितनीयेयंविपुलोकैपुविफ्रता अस्मोनिताए
 केविषयनभोक्तवोततोतनरः स्वेहेनभगिनीहस्ताहोक्तवोपुष्टिवर्धने दानानितवपुष्टेयानि
 भगिनीभ्योविधानतः सखोलोकारवस्वात्रप्रतामस्सरभोजनेनः सदाभोजनसंप्रदाय
 भावेप्रतिपन्नकाः ब्रह्मोडे यान्तभोजयेतेनारीभ्रातरंयुग्मकेतियो अवेयेज्ञापितामूलने
 सावेयवमाभ्रयान्त भर्तृयमुत्तयोरगजभवेत्तत्रकहिंचित इतियमहितनीयानिर्णयः
 कालिकमुक्तकदशणभीष्मपंचककवर्तनारदीयेउक्त अत्रैवदेवस्योत्थापनमुक्तदेवादी
 पांसे एकादशणंतमुक्तायांकालिकेयासिकेशावे प्रसभोययेदाज्ञेपुष्टाभक्ति समति
 तइति प्रवोथमंजोवागहे ब्रह्मैरुद्रादिभवेरसयंमोमादिभिर्वेष्टितवेदनीय वृथस
 देवेज्ञातयतिवासमंजप्रभावेनसखेनदेव इत्येनद्वादशीदेवप्रत्योयाद्यंतनिर्भिता तथैव
 सर्वलोकानाहितार्थेशयशायिना तथिसंभेजाज्ञायजगत्सभवेदिति उत्थितेवैष्ट

नसर्वमुनिष्येतिष्टमाथव उनिष्येतिष्टगोविंदमजनिद्रांजगत्ते तपिसमेजगत्सप्रमुनि
 नेचेष्टितजगदिनि एवंप्रवोयेपुष्पांजनिदद्यात् तत्रैवः गतामेवाविपश्येदनिमेंलेनिर्भ
 लादिशः शारदानिचपुष्पाणिपृह्याणमकेशवेति अथकार्त्तिकमुक्ताहोदशीअस्यामे
 वचानुमोक्षव्रतसमाप्तिः चतुर्थोपुस्तवैचीर्णेचानुमोक्षव्रतेनैः कार्त्तिकेमुक्ताहोदश
 दश्यांनत्समापयेदिति भारते संवत् इदंव्रतंमयादेवकृतेप्रोक्तैतवप्रभो नूनंमंशर्णोता
 यान्तवत्यसादाज्जनार्दनेति कार्त्तिकमुक्तावैकदचनदंशी वर्षेदेहेमलस्यातिमासिप्री
 मतिकार्त्तिके मुक्ताहोदशव्रतंरुणभुदयंप्रति महादेवनिघोत्रालेमुहूर्तंमणि
 कर्णिके स्वात्वाविशेषयेदेवाविपुशुभमज्ञयेत् संतोषंनोनिषस्सम्यगितिष्टाखान
 दाकरोत् स्वयमेवस्वमात्मानचरन्नामुपतवतयिति तथा नमःप्रभोनेविमलेकलाप
 नोमहाद्भुतो देवयासेमहागतिदिनेस्मिन्कृतपापणः श्रीमद्भवनीभरतंमंप्रविशोदनु
 ज्ञमं इतिसिन्नकमारसहिजोक्तेकाश्रीलेहे कार्त्तिकस्यचनदंश्याविशेषयोविलोकये
 त स्वात्वाचोन्नरवाहिनांनतस्यपुनरागतिरिति अथकार्त्तिकयोर्णमा कार्त्तिकाकृति

कायोगेयः कृपां त्वाभिदृशेन समजन्मभवेद्विज्ञेयनाहो वेदपायगइनि काशीखंडे
 विपुरोत्सवोष्णैवोक्तो भविष्यो पौर्णमास्यां न संयाया कनेयसि प्रोत्सवः दद्यादेव न
 मंत्रेण सदीपांश्च सुसत्तये कोदापतेयामसकाश्च वृत्ताजनेत्यल्लेये विचरंति नीवाः
 दद्याप्रदीपेन हि जन्मभागिनो भवेति सत्यं यच्चौपि विप्रा इति इति कार्तिकः मार्गशी
 र्षं कृत्वा ह्यस्या काशीखंडे कालभैरव प्रजोक्ता मार्गशीर्षं सिताष्टम्या कालभैरव सन्नि
 यौ इषोष्णजगरकृत्यां त्ववपाणैः प्रमुच्यन्त इति काशीखंडादुरुद्रने पुसवैषुकर्तव्या संमु
 लीतिथिः कर्तव्यं रावि व्रतादगते दिनद्वये शतो व्यासात्तरेभ्यो तस्मिन् प्रदोषकालीनत्वा
 दिति वरहस्पत्येन योक्तो भैरवोच्येत नित्ययात्रादिकं कृत्वा

एण रुद्रावगते रुक्ता हृतवोत नः श्रीकालभैरवः नवल्लोकान्भीषयन्नीव
 त्वा निति कृत्वा च विविधं पूजां महासंभारं विसृज्यैः नये मार्गो सिताष्टम्या बाधिकां वि
 न्ने उत्सजेत् नीधे कालोदके स्नात्वा कृत्वा नर्पणमभ्यः विलोक्य कालराज्ञाने निरया
 इन्द्रैरेति निति मार्गशीर्षशुक्लपंचमी नारायणचमी शुक्ले मार्गेश्वरे पुष्पाद्या वयेया

चपंचमी स्नानदानैर्वह्मफलानास्तेकप्रदायिनीति स्तोत्रे हेमाद्रौ इयमपि परैर्यपंच
मीनागप्रजायामिविवचनान्न मार्गं मुक्तं षष्ठीवेषाष्टौ मार्गे भाद्रपदे मुक्ता षष्ठीवेषु
तिसंयुता रविबारेण संयुक्ता सा च ये निप्रकीर्तिनेति मन्त्रारिमहात्म्ये मार्गं शीघ्रं मुक्तपक्षे
षष्ठांबारेषु मालिनः शनतारगतं चंदेति गेष्वाहृष्टिगोचरे इति इयं योगविभागेन प्र
दोषरावागता नदभावे सप्तमी पुनाषष्टौ प्रथमनंदं शीकाशीखंडे मार्गं पूर्णविवर्त
पुणकाण्दीश्वरसन्निधौ स्नानं नन्दुर्वनिजनास्ते पेशार्यमवाप्रमुः इमास्तो वत्सरी
तज्जुमौर्जुमानवाः तीर्थं यतिश्रद्धात्पात्रिस्तरं तिर्तदोनः॥ इति मार्गं शीघ्रः
..... योगविशेष उक्तः आरते अमात्कृपात्तश्रवणैर्युक्ता चैत्यौषमाचयोः अतोद
यस्सविसेयः सूर्यकोटियुहैः समः दिव्ययोगः शस्त्रोयननराचौ कथंचन स्तोत्रे अ
तोदयेत्तसंप्रोप्ते सर्वंगयासमज्जते अद्भुत्याने हि ज्ञासर्वं भवेत्तु द्वंद्वं संमिताः यत्किं वि
हीयते तेन न हानं मे रुसन्निभमिति प्रसगादत्यदपि अमास्त्रे स मायोगे छाद्रययत्न
भ्यते तीर्थं कणितथारोस्मिनायायापुकरेण किं दिव्यां नमिस्स भौमानिया नितीर्यानि

सर्वेशः नामचनैव सिद्धं तदर्थं सोमदिना न्वित इति स्तुतिशैलः अमावस्या च सोमे
न सप्तमी भानुना तथा चतुर्थी भूमिपुत्रेण सोमपुत्रेण चाष्टमी चतुस्त्वस्त्रिंशत्तयस्वेताः
सूर्येण हणसा त्रिधाः स्वानेदानेन याच्ना देसं वेत चाक्षये भवेदिति अष्टमा चः तलाय
करमेष्टे सुप्रानः स्नायी सदा भवेदिति माक्षस्नानमुक्तं माक्षे मासि च यः स्नायात् त्रेतये
णभारतः पौंडरी कफलेन स्पष्टि वसेदिवसे भवेदिति ब्रह्मपुराणे एकादशेण मुक्तं
यस्ते स्वानेन पौंडरी वसेत्तारभेत द्वादशेण पौंडरी स्नायात् वा मुक्तं एते स मापने माचमुक्तं न
रदचतुर्थी क्ता श्रीखंडे माचमुक्तं चतुर्थ्या न नक्तं न परायाः येलां कुंठे चेषिष्वा
तिनेद्याः सूरसरकुहां विधाय बर्हिं कोया च नष्टी प्राणनायसी मुक्तो स्मिन्नान्य
इवे द्वादश्याया होइ कान्तिनी नायसी माक्षी अत्र नक्तं गृहणात् यदोष व्यापिनो ग्राह्यनि
दिकं माचमुक्तं सप्तमी रयसप्तमी सारुणोदय वेलाया तस्यां स्नाने महाफलमिति विश्वक
नत्यान मुक्ता माचमुक्तं सप्तमी अरुणोदय वेलाया तस्यां स्नाने महाफलमिति विश्वक
अरुणोदय वेलायां मुक्ता माचमुक्तं सप्तमी प्रयागे यदिलभेत्त कोटि सूर्ये गृहे सप्तमेति स्म

मेतत्तच्च दिनद्वयेरुणोदयश्चेत्यवैवधेयनोरिति युगमवाक्यात् भविष्ये मौवर्णोरज्जो
तामेभज्यालादुभयेनया तैलेनवर्तितांतेयामहारज्जनैजिता समाहितमनाभूतादशा
शिरसिदीपकं भास्वररुदयेथात्वाइमेमेवमदीरयेत् नमस्तेरुद्रपायरसानापनये
नमः वरुणायनमस्तेस्तुहृतितासनमोस्तेते जलेपरिहरेदीपेथात्वासेतप्यदेवता इ
निकाशीखंडे लोलाकंरथसप्रमोस्तात्वांगगात्रिसेगमे समनन्महत्तैपोयैमुक्ताभ
वतितत्सणादिति गर्गः षष्ठीचसप्रमीयोगेवारश्चेदंयुमात्तिनः योमोयंपमवेला
ससहस्राकंयहैस्समइविकाशेखंडे इच्छामंत्रः पद्यतन्महत्तपोपमयासमसमन्मसु
तन्मेषोकंचयोगंचमाकरीहंतसप्रमीवि साद्यमुक्ताष्टम्याभीषानर्पणे आइंचोक्तंहे
मादीपाद्ये माद्येमासिस्ताहृम्यांसतिलेभीषानर्पणे आइंचवेनरः कमुस्तेषुस्तेति
भाषितइति तर्पणमंत्रस्तुभारते भीषाःशोननचोवीरःसत्यवादीजितेन्द्रियः आभिर
द्भिरबाजोनुप्रवृत्तौचोवितांक्रिया वैद्यञ्जपद्यगोत्रायमहत्तिप्रवरायच अशुशयददा
मेतन्मसतिलेभीषावर्तनेणे वसूनामवतारायशेनोनोरान्मजायच अष्ट्येददाभिभीषा

उपेयं गामिनाग्रानरेव हि पारणमिति इति शिवरात्रिचतुर्दशी मासशिवरात्रिस्तव
 इरात्र्यापि नीग्राला यत्तप्तोषयापि नीग्रालेन तस्य स्वाविषयम् तत्राच विषयः
 द्रुपेर्नृदेके श्वरवचनम् मोक्षमार्गं रत्नानां च मनेनामृधं रत्नसाम् तेषामेव हि संश्लेषा
 मासावस्था चतुर्दशी इति प्रतिमासशिवरात्रिर्नामः फाल्गुणमासस्यागुरुद्रो
 दिष्टजोक्ता लैंगे फाल्गुणप्रक्रमे अमावस्या यो पूजाश्च रुद्रो निद्रालेन स्तथा मा-
 सोदनेः पौलिकायिः पूज्यात्मा सत्वात् नृव इति अत्र अत्राणाद्योर्कं योगोद्यतीपातः
 तस्याच शोलः ॥ अत्राणां स्थि यनिष्टाद्रो नागदेव त्वमस्तु केः अत्राचेद विवारी एवार्
 तीपातः स उच्यते तत्र जमद्वन्द्वं सर्वे कोटिगुणे भवेदिति नागदेव त्वमस्तेषामस्तु
 केऽस्य शिरः इति फाल्गुणमासिर्नामः फाल्गुणपूणिमायो होलिकोत्सवः नृपे
 प्रतिनारदवबोधविषये अयं पंचदशीमुक्ता फाल्गुणसप्तमिपि अभयं वैवलोकानां
 दीयतां परमेश्वर यथास्वशक्तिनालोकारमतिवहंसनिच शरुज्जीति च लङ्गुनि
 गृहान्नासमस्तुत्सकाः योथा इव विनिर्गो न शिशवः सप्रहृषिताः संचय प्रशङ्कताः

भेदिकाभिकान् यदा प्रवेष्टुनिष्ठीशेषे यदा प्रवेष्टु रेव अर्थगजानुरस्ता
 वेत्तयायोगो यदा भवेत् भो मोबाय भवेद्देविकनेत्रव्रतमन्त्रमइति भविष्ये माच सा
 केचन दंष्ट्रां कृष्णपक्षे समाहिताः कृत्वा वासेश्वरे स्तिगं ये च येति शिवे शुभं तैर्योतिष
 रभस्याने सादाशिवसनामयमिति पारणेति थिमथ्य एव कार्ये तथा च मायदेये स्तु
 ते उपोषणे च न दंष्ट्रा च न दंष्ट्रा न पारणे कृतेः स कृतलक्ष्ये च तभने च यवानवा
 व्रह्मांडो यैरि मध्ये न यादितो र्वा नि संति वै स स्थाता नि भवेतीह भूता पापारणे कृते
 निष्ठीना मेव सत्वा मपवा सव्रतादिषु तिष्ठाने पारणं कृत्वा हि नाशिव च न दंष्ट्री मि
 ति यत्तज्जन्माह मीर्योहिणी च शिवरात्रि सखेव च प्रवेष्टु विष्टु व कर्तव्या तिथि भातेव
 पारणमिति स्ता देवि कृष्णाहमी स्तु दसष्टीशिवरात्रि शुद्ध दंष्ट्री एताः प्रवेष्टुना
 कार्पास्तिष्ठाने पारणं भवेदिति नङ्गोणकालपरः सकालाङ्गने रजोणः कालः च
 वैष्णवकर्मण इति मंडलोज्ञैः तिष्ठान्तयो र्यदा छेदो नस्तत्रोत्तमथापि वा अर्थगजे
 यदा कर्पा न्यारण न परेह नि भाने कर्पां विद्ये वापि शास्त्रे भारन पारणमिति यावा

सस्येनरेच भवेद्यत्रयोदशं भूतया प्रमहानिशा शिवरात्रिबुतं तत्र कृपां ज्ञागराणेन
 वेति ईशानसहिनाया व्याप्यार्येरात्रयस्मान्न भवेयाचतुर्दशी तस्यामेव तृतीया
 मन्मसादार्थिभित्तैः पर्येषुवापरेषुवां महा निशिचतुर्दशी व्याप्राप्तौ हृदयेन यस्या
 नस्यां कृपां बुतेनरः लिङ्गाविर्भावकाले तु व्याप्रायाहाचतुर्दशी न हर्षो योनिनाभूत
 साकारो बुतिभिरस्येति ममप्रियकरी लोषा माचक्रुस्तु चतुर्दशी महा निशा युता ग्राम्या
 नत्र कृपां दिदं व्रतमिति दिनहृये निशीय व्याप्तौ अद्याप्तौ परेव आदिनास्तु प्रयेका
 ले अस्मिन् च याचतुर्दशी नदात्रिः शिवरात्रिः स्यात्सा भवेत्तु त्रयोत्तमेति कारिका न शि
 वपुराणे प्रदीप व्यापिनी ग्राह्या शिवरात्रि शिवप्रियैः गौजो जागरणं यस्या त्रस्मात्तर
 स्या मुषोष एमिति दिवा रात्रिबुतं यद्य एकमेक तिथौ गते तस्या मुभयो गित्या मव
 रेत्तु हं न व्रतीति स्येनः प्रदोष व्यापिकाश्च पूर्वदिन एव प्रदोष निशीषो भय व्याप्तौ पूर्व
 कत्रयोदशी यदा देवि दिनभुक्ति प्रमाणतः जागरे शिवरात्रिः स्या त्रिशा प्रणं चतु
 र्दशी तिस्कोदात्त परेषु रेवता दृशी चेत्सेव निशा हयचतुर्दश्या पूर्वोत्पान्या पयशु

य आवाप्त्यत्र त्वत्कारिणे इति पादो वक्ष्याण्यद्यावत्तर्णयेदद्युभीष्याय नोज्ज्वलं सर्व
 त्वत्कारित्वं तेषां पुण्यं नश्यति सत्तमेति इति माद्यः अथाशिवरात्रिः स्तोत्रे माद्यस्याहु
 स्तपत्तयातिशयिष्ठैव चतुर्दशी शिवरात्रिस्तु साख्याना सर्वपापनिस्तुतिनीति इदं
 नित्यं कांस्प्यं च परात्परतरेनास्ति शिवरात्रिः परात्परं नष्टयति भस्मैदं रुद्रं विभुव
 नेश्वरं नित्यत्वमुक्तं जेतर्जन्मसहस्रेषु भुमेनाजसे प्रायश्चित्ति नित्यत्वमुक्तं शिवे च
 पुनरपि त्वया जागर्ति च चतुर्दशी मानः पयोधरं सेतुपि वेत्सकदाचन मम भक्तस्तु यो
 देवि शिवरात्रिमुपोषकः गणत्वमन्तर्पयिष्य मत्तयं शिवरात्रौ सर्वान्भुक्ता महाभा
 गान्भुक्तो भूयो न जायते इति काम्यनैवेद्यं तत्र निशीथ्यापि नीचतुर्दशी माद्यकृत्स्न
 चतुर्दशी आदिदेवो महात्मनि शिवस्मिन्मम भुजवकोटिस्त्रयं समप्रभं तत्कालस्यापि नी
 प्रासा शिवरात्रि व्रतेति धियिती शानसेहि तौक्तैः नारदीयेषु ध्ययं रायुतायव मास्तु
 स्तचतुर्दशी शिवरात्रि व्रतेन व्रतातिमेय फलेत्वेभेभः स्तोत्रे महता मणिपापानोदृष्टा
 वै निस्तुतिः परा नदृष्टा कर्तव्यं तेषां पुंसां कृत्तुं शिवायिनि दशयोगनिधेयोश्च २

खानामुपलानोचकारयेत् नचाभिविधिवदुत्तरहोत्रैर्मंत्रवित्तमैः नतः किलकिल
 शब्देस्मान्महैर्मनोहरेः नैतशब्देनसाधपाहोमेनचनिराकृता साहोत्राख्यगन्तरी
 तत्रैव सर्वेइत्यापहोहोमः सर्वयोगोपशान्तिदः कियतेस्योद्विजैः पाथंतेनसाहोसिका
 स्मेतेति॥ नमभिविः परिक्रम्यगायेतचहसेतच नत्येतः सेख्यालोका निप्रशंकाय
 स्यन्मनः नचपूर्णमाप्रदोषव्यापिनीशास्त्रानुक्तंनैव उपस्यपूर्णमायोतु रज
 नोहोलिकोत्सवइति चेदयकाशो नरदोषि प्रतिपद्भुनभद्रासुयाचिनहोलिकादि
 वा संवत्सरचनदाष्टपुरदहनिसाहुतं प्रदोषव्यापिनीशास्त्राणोमाहिसदावुये
 तस्योभद्रासुतेनस्तप्रत्यहोला निशामुवेइति निशागमेतप्रजेतहोलिकासंव
 नोमुवेति एतुचंद्रोदयेइवासवाकाश्च दिनहयेप्रदोषव्याप्नोपैव भद्रायादी
 यिताहोलीगष्टभंगकरोतिव नगरस्यचनैवेष्टानस्माज्जोपरिवर्जयेत् प्रवेदिनीप्र
 दोषव्यापिनीभद्रा मुक्ताचनपरदिनेतदाप्रवेद्युरेवराजौभद्रोत्तेकार्यं दिनाथोत्सवि
 नोयास्यान्मालाणी पूर्णमायदि राजौभद्रावसानेतहोलिकानतत्रदीपयेदितिभवि

षोऽत्र सत्त रकायामहयाहं च न दंशं यदा भवेत् हो लो भदावसानेन निशी योने
 पि दीपयेदिति पुराण समुच्चयाच्च यज्ञ भदायो विहितं कार्यं हो लिकायाः प्रपूजनमि
 ति यश्चुमप्यरात्रमतिक्रम्य विष्टः पुच्छयदा भवेत् प्रदोषे जलयेद्दक्षि सुखसौभाग्य
 दायकं प्रदोषान्तराज्जने हो लिकापूजनं शुभमिति च कैश्चिदलेति तदनाकं करम्
 यदा तु पूर्वेष्वपदोषा व्याप्तभावं स्तत्सर्वेष्वपि वा भद्रा रहितः कालो न प्राप्यते उन्नयेदनेन
 प्रदोषे पूर्णं सा भाव स्तदा भद्रा प्रष्टुं कार्यम् न याचल्लुनः एषि वां या निका योणि सु
 भानि त्वशुभानि च नानि सर्वाणि सिध्यन्ति विष्टिपुच्छे न मे शय इति भद्रा प्रष्टु न ज्योतिः
 शास्त्रे प्रसिद्धं अस्मिन्नेव विषये उन्नयेदने पूर्णं सा मा र्थं या मय यमिना ततोऽपि का वा प्र
 निपञ्च हृदि स्तदा पूर्णं मोक्षं प्रतिपदि प्रदोषे हो लिका कार्या नत पूर्वेषु विष्टिपुच्छे
 सा र्थं या मय यै पूर्णा हिती या दिवसे यदा प्रतिपदं लमाना ततदा सा हो लिका स्मृतेति भ
 विष्णोक्तैः यान्न उन्नयेदने प्रदोषे कदेशे स्मि पूर्वैरात्रौ च भद्रा रहितानेव लभ्यते सा सु
 नरा मुन्नयेव यदा पूर्वैरात्रौ भद्रा या प्रा उन्नयेदने प्रदोषे च चन्द्रग्रहणे तत्र स्तान्ता कार्या

